

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידית

דמותו המאירה של הרבי
מצאנז-קלויזנבורג בלטה בימי
השואה ובשנים הארוכות
אחריה, בהן נותרו המוני יהודים
תקועים במחנות העקורים
בגרמניה / לרגל עשרה בטבת,
יום הקדיש הכללי

ניצחתי את הרשעים!

החלום של
רבי נתן
צבי יחזקאלי

היא פשוט יצאה
מהשורה. וניצלה
התוועדות עם הרב שבתי סלביצקי

אלימות בבית
ספרנו
יובל לוינגר

חילונים הם
אומללים?
שאלת השבוע

אחרי השחרור. הרבי
מצאנז קלויזנבורג נואם
בפני הגנרל אייזנהאואר

IL360

SOHO PARK
נווה שמיר בית שמר

מקום נפלא להגיד

דירות מהממות • מרפסות גדולות • גינות
• מטרג' רחב • פנטהאוסים • 4-5 חדרים
• 3 חדרים עם אופציה

050-960-60-69

חוויה יהודית
החיים הטובים מתחילים מבפנים

רוח חיים

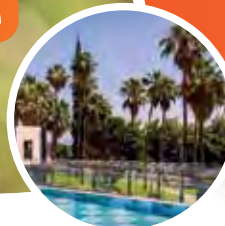
גוף נפש - הדרך לבריאות טובה

י"א-י"ג בשבט
13-15 בינואר
שבת שירה

מלון לייקהאוס
המפואר
טבריה

הבריאות שלך חשובה לך? הגיע הזמן להשקיע בעצמך באמת! סמינר רוח חיים

מעניק לך הזדמנות נפלאה לקבל
ערכת כלים מעשית עשירה
לחיים בריאים יותר לגוף ולנפש,
במסגרת נופש מפנק ומרומם!

הופעה חיה

אסף הרוש
"תגלית השנה"
בסוף יהיה טוב

בן גור
הדרכה מעשית
במדיטציה יהודית

ד"ר גיל יוסף שחר
ניקוי רעלים
הדרכה מעשית

דבורי גתי יוסף
תזונה לפי סוג דם
רפואת "התודעה"

סדנאות יוגה ותנועה • טיפולי ספא מפנקים
פעילות לילדים לאורך כל הסמינר • תפריט בריאות גורמה מהדרין
כניסה חופשית לחמי טבריה • עונג שבת

מחירי הרשמה מוקדמת לנרשמים עד 20/12
הנחה מיוחדת לנרשמים דרך האתר

על פי הוראת משרד הבריאות השהות במלון וההשתתפות בפעילות לבעלי תו ירוק, מחלימים או לאחר בדיקה תקיפה בלבד
לפרטים נוספים והרשמה | 058-421-7770 | info@hitkashroot.com | www.jewexperience.com

**יהיה אפשר
לבנות את
בית
המקדש
עם חימום
רצפתי?**

ללמוד את העתיד!

**פרטים
בקרוב**

סטודנטית!?

הזדמנות לתוכנית פורצת דרך לפניך!

הצטרפי אלינו

✓ להחזיר את השליטה לידיים שלך

✓ להכיר את הכוחות המהותיים בנפש

✓ ללימוד מעמיק ומרתק בספר התניא

✓ להתמודד נכון יותר עם אתגרים

✓ לשלב בין לימוד למעשה ולייצר שינוי אמיתי

✓ לחבר את הלב לעבודת השם

ההרשמה לתוכנית תשפ"ב בעיצומה! בואי לחולל מהפך בחייך.

איך זה עובד?

מסע לבעל התניא בהאדיטש

שובר כספי מתנה עבור התמדה

שבתות ומפגשים משותפים

לימוד עצמי שבועי בזמן שלך, במקום שלך

#תוכנית_משנה_חיים

מתחילות בקרוב! מהרי להצטרף

לפרטים נוספים: 054-921-0131

f מדרשת מעיינות

מצילים את רפאל יותם!

רפאל יותם כהן שלנו חגג לפני שבוע יום הולדת 8. רפאל יותם גר בישוב נטע, כבר חמש שנים שהוא וכולנו יחד איתו מתמודדים בגבורה עם מחלת הלוקמיה. אמנם רך בשנים אבל הספיק לעבור המון - לצערנו לאחר ההשתלה השלישית הלוקמיה חזרה! טובי הרופאים בארץ ממליצים לנו על טיפול מציל חיים בארה"ב טיפול חדשני שלא קיים בארץ

עלויות הטיפול והשהייה שם עצומות
2,100,000 ₪

חייבים את עזרתכם כדי להציל אותו!

התרומות מוכרות לצורכי מס 46 ולמעשר כספים

לפרטים ותרומות חפשו בגוגל **"מצילים את רפאל יותם"** או בטלפון 054-9404420

לדבור שבוע, אותה מלכת הכיתה דפקה אצלה בדלת. התברר
 שקיאו אלתר לו הטיסה הראשונה להיות באופל שרותיה, והגיעה
 אצל המינה כדו לבקש ממנה סליחה. לשובי לא הייתה ברירה
 וללא הכניסה אותה.

שיחת
 חברים

עם מיני יוספי

לאט עם הסליחה

לבקשת מחילה, ומשם והלאה מגיע סיוע מלמעלה.

מלכת הכיתה

אם עדיין בכל זאת אתם תמהים מה עורך אותי לדבר על סליחות, התשובה פשוטה. לפני כמה זמן הזדמנתי לאוניברסיטת בר אילן, ושם בתפילת מנחה מצאתי חוברת של הרב ארוש שנקראת 'מלכת הכיתה'. אמנם יש לי בבית הרבה חוברות וקונטרסים, אבל החוברת הזאת נגעה בליבי במיוחד. בהזדמנות הראשונה שיכולתי, ישבתי לקרוא את החוברת במנוחה. הנושא של החוברת הוא עד כמה ראוי לבקש סליחה. לפעמים אנשים לא מבינים למה מידת הדין שולטת עליהם וערוצי השפע חסומים להם. הרב ארוש מסביר, שבמקרים רבים, החסימה נובעת מהמצב שיש משהו שמקפיד עליהם, בעקבות פגיעה שהם פגעו בו.

הוא מספר שם על מכתב שקיבל מאישה בשם שושי, כמוכן - שם בדוי. אותה שושי כתבה לו מכתב ובו היא מספרת, שבהיותה ילדה בבית הספר היא סבלה הרבה מ'מלכת הכיתה'. נערה אחת מוצלחת ומקובלת בחברה, שהייתה פוגעת בה בגסות ובעזות. היא סיפרה שהפגיעה הזו נמשכה שש שנים, וממש הרסה לה את החיים. היא אבדה את כל הביטחון העצמי שלה, והתרחקה מחברה. לא תמיד מודעים לזה - אבל התנהגות לא הולמת מצד חברים, יכולה לפגוע בצורה נוראה בילדים.

היא המשיכה לספר, ששנים רבות אחרי בית הספר היא עוד הייתה תחת הרושם של הפגיעה - היא לא מצאה עבודה, לא הצליחה להתמיד בשום דבר, וגם התקשתה להינשא. אחרי שנים ארוכות, יום אחד היא פגשה חברת מחזור מאותה כיתה, ותוך כדי השיחה, היא סיפרה כמה היא כועסת עדיין על אותה מלכת הכיתה. לא עבר הרבה זמן, והיא קיבלה טלפון מאותה אישה - מלכת הכיתה, שעברה לגור בארה"ב. היא הציגה את עצמה, והסבירה שהיא רוצה לבקש סליחה. התגובה שלה הייתה צפויה: "מה פתאום? אין סיכוי שאני אסלח לך! פגיעה נוראה של שש שנים תימחק ברגע אחד? רק כי מישהי אמרה לך שנפגעת?" וכמוכן - טרקה את הטלפון.

לא נעים לספר...

כעבור שבוע, אותה מלכת הכיתה דפקה אצלה בדלת. התברר שהיא עלתה על הטיסה הראשונה שהיה באפשרותה, והגיעה לארץ במיוחד כדי לבקש ממנה סליחה. לשושי לא הייתה ברירה והיא הכניסה אותה. הגברת פתחה ואמרה: "לא באתי לבקש סליחה, אלא רק לשמוע את הכאב שעבר עלייך בשנים הללו". הן ישבו לשיחה, ובאמת היא פשוט הקשיבה בשימת לב לכל מילה. יש כאן נקודה חשובה - היא שינתה את הגישה, ובמקום השיחה הקודמת בטלפון בה היא מיהרה לבקש סליחה, כעת היא באה עם פניות אמיתיות - קודם כל להכיר ולהבין מה היה שם. ההתנהלות של הפוגעת, והרגישות של הנפגעת.

הן ישבו שעה ארוכה וכונו ביחד. בסוף, החברה מארה"ב סיפרה שכבר עשר שנים היא נשואה, אבל ללא ילדים. היא ניסתה את כל הטיפולים האפשריים - אבל ללא תוצאות. משהו בשיחה נפתח והתרכך, והן כונו יחד זמן רב. אותה שושי סיימה את המכתב באמירה שכלפי אותה אישה אומללה וכואבת שישבה מולה - כבר לא הייתה בעיה לסלוח. בטלפון היא עוד ראתה את ימי בית הספר, עם השחצנות והאטימות. הסליחה נשמעה כמין טקס רשמי, 'לסמן וי' - ועם זה היא לא יכלה לעבור תהליך. רק כשהתברר שהיא הבינה באמת מה עליה לתקן, כשהיא באה עם לב נשבר אז נפתח מקום לסליחה בלב שלם.

קצת לא נעים לספר את ה'הפי-אנד', כי הוא צפוי מדי, אבל זאת האמת. אחרי שנה, החברה מארה"ב ילדה בן בריא ללא כל טיפול, ושושי הכותבת זכתה לעמוד תחת החופה בשמחה ולב טוב. בכל אופן, המסר החשוב שלמתי מהסיפור הזה הוא, שכדי לבקש סליחה צריך לנסות להבין היטב מה בדיוק קרה שם מבחינה נפשית, ולא למהר לעשות משהו לפני שיש לנו את הבהירות הזו.

שלום חברים! רציתי לדבר איתכם על סליחה וכפרה. אלה דברים שתמיד מביאים ברכה לעולם, ובמקום שיש סליחה ומחילה, אז הלב נפתח להודות ולהלל.

באופן כללי, ראוי לכל אחד מישראל לערוך מפעם לפעם חשבון נפש, ולנסות להיזכר אם יש משהו שפגענו בו במהלך חיינו. אפילו אם רק לא היינו רגישים כלפי צערו או שלא היינו שם עבורו כשהוא היה זקוק לנו, ובוודאי אם קרו דברים חמורים יותר. זאת לא חייבת להיות פעולה יום יומית אבל כן כדאי מפעם לפעם להעלות את המודעות לעניין.

חשוב לשים לב, שלפעמים אנשים מבקשים סליחה מכאלה שנפגעו מהם, אבל הם לא באמת מודעים לעומק הפגיעה. הם אמנם יודעים שהזולת כועס או נפגע מהם, ורוצים לשחרר מעליהם את העננה שרובצת באוויר, אבל לא באמת מבינים את השני, וגם לא את עצמם. אדם צריך לערוך חשבון, מה גרם לו להתנהג בצורה פוגעת - אם זו שתלטנות, פחדנות או תכונה אחרת. יש חשיבות גדולה, עוד לפני שבאים לבקש מחילה, להבין בבהירות וביישוב הדעת, מה קרה שם - גם מצדי. כשאני מביין מהי המידה המקולקלת אצלי, אז גם הסליחה יכולה יותר להועיל.

עוד טיפ שכדאי לדעת בהקשר הזה, שיש סייעתא דשמיא גדולה שמפגישה אותנו עם אותם אנשים שאנחנו צריכים לבקש מהם סליחה. הכוונה היא, שלא צריך למהר להרים טלפונים, אלא בעיקר ליצור את המודעות והנכונות

3 ימים שישנו לכם את החיים
מימי ומשה דיקמן
 פסיכולוגית ומנחתית בטרנאמה וזוגיות ונירולוג
 חזמינים אתכם

לסדנת אימאגו לזוגות

1. למה אנחנו מקיימים אותה מריבה שוב ושוב ולא מצליחים לפתור אותה?
2. האם ניתן ללמוד דרך חדשה לבנות ולגדול ביחד?

ינואר 13-15
 יא - י"ג שבט - פרשה בשלח

3 ימים רצופים של למידה ועבודה זוגית חווייתית.

מומלץ בחום מאת:
 הרב אהרון בינה, ר"י של ישיבת נתיב אריה
 הרב דר. אברהם י. טורסקי, זצ"ל

המחיר לזוג ₪3,500
 (לנרשמים עד ה-10/12 ₪3,200)
 -אפשרות לתשלומים-

לרישום ולפרטים נוספים תתקשרו
 ל: 054-755-4228
 למידע על הסדנא:
www.mimidickman.com

ראש הישיבה - הרב יהושע מרדכי שמידט שליט"א

רחל'אשי

הרב יוסף שוורץ - הסבא קדישא מנתניה

ישיבה קטנה **'נחלת יוסף' שבי שומרון**

"אם היו בני אדם מרגישים במתיקות וערבות
טוב התורה היו משתגעים ומתלהטים אחריה..."

אם מדבר אליך **לימוד בעוצמה** עבודת ד' ברוח חסידית
ובחבורה קדושה מתוך השקעה **בבניין האישיות**

בוא לטעום את אוירת בית המדרש המיוחד שלנו

התוועדויות
ברוח חסידית

קשר לגדולי
ישראל

בקיאות במרחבי
התורה

יחס וליווי
אישי

אי"ה יום היכרות יתקיים ביום שני ט"ז טבת התשפ"ב

הסעות ופרטים נוספים - הרב יעקב משה 054-592-4195

שאלה:

האם התורה חושבת שחילונים הם אנשים אומללים?

האובססיה להגדיר את מי שאתה לא

הרב חננאל זייני

שיבת אור וישועה בחיפה

האם חילוני הוא אדם שלא שומר את כל המצוות? אדם שלא שומר אף מצוה? אדם שאינו הולך עם כיפה? או משהו אחר.

אם אדם שאינו מקיים את כל המצוות שהוא חייב בהן הוא חילוני, אם כן, כמעט כל עם ישראל הוא חילוני. אדם שמירי פעם אומר לשון הרע, מידי פעם לא מכבד את ההורים שלו, מידי פעם מסתכל על משהו שלא אמורים להסתכל עליו – הוא לא מקיים את כל המצוות! האם בגלל זה הוא "חילוני"?!

אם אדם שאינו מקיים אף מצוה הוא חילוני, אם כן, אין אף יהודי שהוא חילוני, כפי שאמרו חז"ל על הפסוק בשיר השירים "כפלח הרומן רקתך", שאפילו הריקים שבעם ישראל מלאים מצוות כרימון.

כמובן שאדם שאינו חובש כיפה הוא לא "חילוני". שהרי בתורה לא נאמר שצריך לחבוש כיפה. בדיוק כמו שמי שכן מקפיד לחבוש כיפה אינו הופך להיות ליהודי ירא שמים רק בגלל זה. שהרי גם לאפיפיו יר כיפה...

מקור המילה 'חילוני' הוא בארמית: חילוני בתרגום אונקלוס הוא זר (אדם שאינו כהן). אולם הזרים היחידים בעם ישראל, הם אלו שאינם כהנים. אדם שאינו שומר מצוות, אינו זר. "ישראל שחטא ישראל הוא".

בסופו של דבר, המושג 'חילוני' הומצא על ידי מיעוט זניח בעם ישראל, הרואים בעצמם אנשים שאינם קשורים לתורה בכלל, ורוצים לתת לעצמם משקל כבד יותר בעם ישראל. הם הצליחו לבלבל את רוב העם באופן כזה, שכל מי שאינו מקפיד על כל מצווה ייחשב כזר לתורה ולמצוות. זאת בניגוד לכל מה שהתורה אומרת, ובניגוד למה שרוב היהודים בעצמם חיים ומרגישים.

האם אותו מיעוט זניח הוא אומלל? מאוד. האובססיה להגדיר את עצמך על ידי מה שאתה מתנגד לו, במקום להגדיר את עצמך באופן חיובי, מראה עד כמה המשמעות של החיים היא ריקה. לחיות על מנת לחיות בלבד.

האם כל מי שמגדיר את עצמו כחילוני הוא אומלל? ממש לא, למרות שבהחלט יש מה לשפר. כך לדוגמה אמר לי חבר במילואים לפני כשנה, אחד שמגדיר את עצמו כמי שלא שומר מצוות בכלל: "אני לא מאמין שיש סתירה בין דמוקרטיה ויהדות, אבל אם איאלץ לבחור ביניהן – אבחר ביהדות, כי מה לעשות, לא היינו 2000 שנה בגלות בגלל שרצינו דמוקרטיה. אלא בגלל שאנו יהודים".

אם למוצרט לא היה פסנתר

הרב יוני לביא

ארגון קהלים

וולפגנג אמדיאוס מוצרט היה רק בן שלוש כשגילה את הפסנתר. הוא טיפס על כיסא העץ הישן בבית הוריו, והחל להקיש על הקלידים הלבנים והשחורים. הוא האזין מוקדם לצלילים שמילאו את החדר. האבא, לאופולד, מורה למוזיקה במקצועו, זיהה שבילד טמון כשרון מיוחד ובגיל חמש כבר סייע לו לרשום את קטעי המוזיקה הראשונים שחיבר. בגיל שש ניגן ילד הפלא בפסנתר באופן מעורר התפעלות, ועד מהרה אירופה כולה נדהמה מיצירות המופת של המלחין הצעיר. למרבה הצער הגאון המוזיקלי נפטר בגיל 35, כשהוא מותיר אחריו מורשת עשירה של מעל 600 (!) יצירות, סגנון מוזיקלי מקורי והשראה רבה לכל הבאים בעקבותיו.

ועכשיו, נסו רגע לחשוב מה היה קורה אם בביתו של משפחת מוצרט לא היה פסנתר. מה היה מתרחש אם אמדיאוס המשועמם היה רק משחק בכדור או מעביר את זמנו הפנוי במשחקי תופסת, ומוותר על המגע עם התווים והנגינה? העולם היה מחמיץ אז כשרון עצום ואוסף מופלא של יצירות מופת. במקום אחד מגדולי המלחינים בהיסטוריה היינו מקבלים פקיד אפרורי בכנף או סוחר רהיטים משומשים.

•••

אחינו החילונים הם יהודים יקרים ובתוכם מפעמת נשמה אלוקית. גם אלו מביניהם שאינם שומרים כלל תורה ומצוות יכולים להרגיש טעם בחייהם ולחוש אושר. ועדיין תהיה פה החמצה גדולה. כי התורה אינה סרע עורף לעצם הקיום, בונס למעוניינים. תורת ישראל היא טעם החיים, וההלכה היא הנוסחה המדויקת והטובה ביותר איך לחיות אותם נכון, וממילא גם להיות מאושר יותר.

חבל שהמתנה היקרה שקוראים לה 'החיים' תהיה העתק שטחי וחיוור של מה שהיא יכולה להיות. כי חיים בלי שבת, בלי תפילה וכלי עולם רוחני – הם חיים מוחמצים. כי חיים שאין בהם מצפן שמקורו מעבר לעולם שלנו, יהיו בהכרח חיים אנושיים ולא מְמוּצָים. ולהפך – חיים שיש בהם אמונה ותורה, חגים ומשפחתיות יהודית – הם חיים משמעותיים ומאושרים יותר.

כל יהודי הוא סוג של 'מוצרט'. הוא יכול להעביר שמונים שנה עלי אדמות, ללכת, לנסוע, לקנות ולראות. אבל אם הוא לא יפגוש את ה'פסנתר' הוא יחמיץ את הפוטנציאל האדיר שקיים בו. אם אלוקים והתורה לא יהיו חלק מחייו הוא יפסיד, והעולם כולו יפסיד אותו, את המנגינות המופלאות שהיו יכולות להיווצר מהחיבור המופלא ביניהם.

הוא לא אומלל. היא כן

הרב אמחיה אבן ישראל

ראשית, הערה בענייני סמנטיקה: הביטוי "חילונים" הוא ביטוי פסול מנקודת מבטו של הרבי מליובאוויטש. "חילוני" בא מ"חול/חולין", והרבי התנגד להגדרתו של יהודי כלשהו, תהא התנהגותו אשר תהיה, כ"חול". יהודי – בכל מצב שהוא – הוא קדוש. הוא קדוש, מאחר שכיהודי יש בו נשמה אלוקית, חלק אלוקה ממעל ממש. אז מהו הביטוי החלופי? הרבי הציע את הביטוי – "שאינו שומר תורה ומצוות לעת עתה". הביטוי דורש הסתגלות ואורך רוח, אך הוא מלמד אותנו דבר רב משמעות: אורח חיים חילוני איננו עניין של מהות – אלא של התנהגות.

ואחרי שסגרנו את הפינה הזו 😊, מכאן, לשאלת האומללות. האם אדם אומלל בשל התנהגות שבחר לנהוג בה? אני סבור שלא, ובוודאי שלא חייב שיהיה. חלק מעניין הבחירה החופשית הוא שגם ההשלכות הנראות לעין של אי קיום מצוות, אינן שונות בצורה ניכרת, ולכן מתאפשרת הבחירה החופשית. אילו היו כל האנשים שלא שומרים תורה ומצוות אומללים – האם הייתה כאן בחירה חופשית?

ולכן, אנשים כאלה יכולים להיות מאושרים למדי. לעומת זאת, אין לי ספק שיש דבר מה בקרבם שסובל מאומללות. וליתר דיוק, סובלת. אותה נשמה קדושה שקיימת בכל יהודי, יהיה אשר יהיה, חווה אומללות רבה מאחר שאין לה את האפשרות להביא את פוטנציאל החיבור שלה עם הקדוש ברוך הוא לידי מיצוי. היא חווה אומללות כתוצר של דרך החיים של האדם שהיא שוכנת בתוכו – מפני שהוא איננו מאפשר לה לבוא לידי ביטוי, לידי מיצוי והגשמה, ולהגשים את השאיפה היסודית ביותר שלה – קשר וקרבה לקדוש ברוך הוא.

מעבר לשאלה התיאורטית, אני חושב שיש לתובנה זו השלכה מעשית. "הנחת אומללות" שלצער הלב רווחת לפעמים בקרב אנשים שזוכים לנהל אורח חיים של תורה ומצוות, מביאה לעתים לעמדת עליונות, גם אם לא בכוונה. עמדה כזו פסולה מהרבה בחינות, ובוודאי שאיננה מובילה לקירוב לבבות ולהשפעה חיובית.

אם את מרגישה
שאינ
לך דרך
לתת לעולם מהטוב
שיש בך,
רוצה להתפרנס
בכבוד
מהיכולות שלך

טל שמידט,

מטפלת רגשית ומאמנת אישית משלבת בין אימון לטיפול, להיכנס פנימה אל העומק בתנועה של התקדמות בעלת קליניקה, תוכנית ליווי לנשים וקורס ללימודי השיטה במכללת י.ג.ר.

מאמינה איך
לכנס בוטיק בלעדי

בו תגלי איך להפסיק להרגיש תחושת החמצה ביעוד שלך. להגשים את חלום חיך להשפיע על אנשים ולייצר הכנסה גבוהה ממה שאת אוהבת ויודעת לעשות

לקראת פתיחת מחזור שני, ימי שלישי בוקר במכללת ינר בפתח תקווה

 <p>ארוחת ערב מפנקת בכשרות העדה החרדית</p>	 <p>הכנס יתקיים במיי קמפוס בבני ברק יום רביעי י"א טבת 15/12/21 למיניינם בשעה 18:00</p>	 <p>כרטיס הכניסה לכנס (בשווי 130 ₪) בעלות סמלית של 30 ₪ בלבד! בהרשמה מראש</p>
---	---	--

הירשמי עכשיו

מיטל מנהלת משרד-2239489-050

ההירשמה מרבית אובר

הרב ארלה הראל

ראש ישיבת 'מוריה', נבעת הקטורת
ונשיא ישיבת 'לב חדש', שילה

משרד הביטחון

בפרשתנו מגיעה התגלות כוח אמונתו וביטחוננו של יוסף בה' יתברך לשיאה. לאחר שהוא מתוודע לאחיו, הוא מרגיע אותם באומרו שמכירתו וירידתו למצרים הייתה בהשגחת ה' - "לא אתם שלחתם אתי הנה פי האלקים". גם בפרשה הבאה אנחנו חוזרים ומגלים את מידת הבטחון של יוסף בהנהגה האלוקית: "אלקים חִשְׁבָה לְטֹבָה לְמַעַן עֲשֶׂה פִּיּוֹם הַזֶּה לְהַחְיִית עַם רַב".

אנחנו עומדים מתפעלים מול עוצמת אמונתו של יוסף בכך שכל מה שקורה, גם מה שנראה לנו רע, הוא יד ה', וסופו להוביל לטובתנו - הגלויה או הנסתר.

תכונה זו בעבודת מידות הנפש של עובד ה', היא מרכז כוחה של השמיטה. כך מלמדנו רבי אברהם דב בספרו 'בת עין' (פרשת בהר), באומרו: ויש לפרש על פי מה דאיתא בזוהר הקדוש על פסוק בטח בה' ועשה טוב שכן ארץ וגו', בטח בה' ועשה טוב כדי שיהיה לך משכן בארץ ע"כ.

כלומר - הזוהר מלמדנו שבסיס זכותנו על הארץ נובע מרמת הביטחון שלנו.

פירוש, על ידי בטחון דווקא יהיה לך קיום ומשכן בארץ, כי זה היה כוונת הבורא ברוך הוא שהכניסנו לארץ ישראל בכדי שתחול עליהם קדושת הארץ. ובמה היה לנו קיום ושייכות עם ארץ ישראל? רק במדת הבטחון, כמאמר הכתוב 'וישבתם על הארץ לבטח', פירוש אימתי וישבתם על הארץ? רק כשיהיה לכם בחינת לבטח, פירוש מדת בטחון.

כלומר - הביטחון הוא התכונה החשובה ביותר והנדרשת ביותר כדי להיות ראויים לירושת הארץ. ומדוע? כי זו כל מטרת החיים בארץ החיים, לחיות במקום שמשריש בנו בכל ישותנו את תחושת הביטחון בבורא.

וע"י הבטחון ואמונה בה' שאנחנו מאמינים בה' שהכל בא רק ברצונו יתברך וכמאמר הכתוב 'פוחת את ידך ומשביע לכל חי רצון', רצונו לומר שרק ברצונו יתברך הוא משביע לכל חי, ואין אנחנו עושים כלום, ולכן אנחנו בטוחים בהשי"ת שתמיד יתן לנו שפע וקדושה ברצונו הטוב, ובזאת הבחינה יהיה לנו קיום בארץ ישראל הקדושה.

מידת הביטחון והאמונה בה' גורמת להיות להיות חדורים, כמו יוסף, בתחושה שהכל ממנו יתברך, שהוא הנותן והמשביע, ושכל פעולותינו באמת אינן מעלות ומורידות. רק מתוך תחושה כזו אפשר לעמוד מול האחים ולומר להם - אתם חושבים שעשיתם בכלל משהו? כלום. הייתם רק שליחים של הקב"ה, אפילו בלי שידעתם, להחיות עם רב.

תכונה זו כל כך קשה לרכישה. יש לנו לעמוד בענווה מול דמותו של יוסף ולנסות ללמוד ממנה כיצד צדיק חי ואיך הוא מסתכל על אירועי החיים, ומעט מזה ננסה ליישם בחיינו, תמיד, ובפרט בשנת השמיטה.

צבי יחזקאני

ממרום ידיעותיו בתורה אמר רבי נתן שיש לו ידיעות ישר והפוך בגמרא במשנה ובמפרשים אבל אין לו שום יכולת לתת פירוש על לב של יהודי, כי כל יהודי הוא קודש קודשים.

פיזיקת הסולם והחלום

תארו לעצמכם עולם בלי רבי נחמן. איך הייתה נראית היהדות? איך אנחנו היינו נראים? ומה היינו עושים עם הבדידות והעצב, הייאוש ותרבות הפוסט שהתפשטו לכל עבר בדור שלא יודע מאיפה הוא בא ולאן הוא הולך. ובלי רבי נתן, כך אומרים בברסלב, לא היה נשאר כלום מרבי נחמן. התורה שלו הייתה נעלמת. רבנו ידע בדיוק שהוא צריך אחד כזה והם נפגשו.

רבי נתן מברסלב, שהיארצייט שלו חל בעשרה בטבת, היה עילוי מגיל צעיר, והוא עשה את דרכו אט אט ממחנה המתנגדים לעבר ליבת החסידות דאז. לתלמיד חכם הזה היו ידיעות בכל התורה אבל חסרה לו חיות ושמחה, הנשמה שלו לא הניחה לו עד שפגש את רבי נחמן.

חלום אחד שהיה לרבי נתן הביא אותו לחזות במה מדובר.

כמו בחלום של יעקב, ראה רבי נתן בחלומו סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה, והוא, רבי נתן, מנסה לעלות בו. מתחיל לעלות - והנה הוא נופל; קם, מתחיל שוב לעלות, והוא שוב נופל. במאמצים עצומים הוא מצליח לקום שוב, עולה ועולה, מגיע כמעט לקצה הסולם - ונופל לתהום.

והנה, לפתע צץ לפניו אברך ופניו כפני מלאך אלוקים ואור פניו כאור החמה והוא אומר לו: "אברך! טפס שוב, אולם החזק היטב!". לאחר זמן קצר הוא כבר עמד מול רבי נחמן, האברך מהחלום, שאמר לו "אנחנו מכירים זמן רב, אבל עדיין לא נפגשנו". רבנו ידע שמרגע זה כל מילה שלו תהדהד עוד שנים.

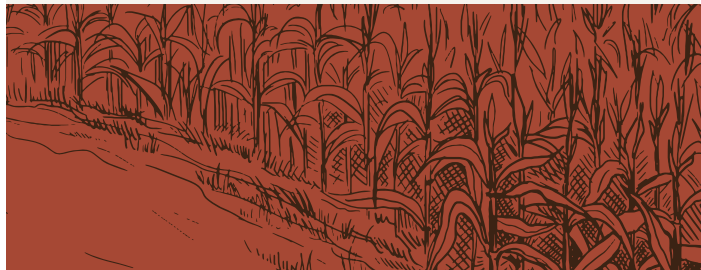
רבי נתן כתב כל מילה של רבנו ותיאר כל תנועה שלו. הוא חי את עצותיו עד לעצמותיו ובמסירות נפש הדפיס והפיץ את כתביו. וכנראה בהסתלקותו של רבי נחמן קיבל רבי נתן פי שניים מרוחו. בספר שקיבץ את מכתביו, 'עלים לתרופה', רואים מה זה חיזוק לנשמה שמעביר רבי נתן לבנו רבי יצחק. כל יום וכל רגע אל תתייאש. אל תעזוב את הסולם. אל תפסיק לדבר עם השם ותאמין שהשמחה היא המרפא לכל המחלות. כל מאחד מאיתנו יכול להיות בן של רבי נתן ולקרוא את 'עלים לתרופה' כמכתבים אישיים שנשלחו אליו.

רבי נתן הוא זה שכתב את המרשם לכל חוליי התקופה מפיו של רבנו. הוא זה שהתאים את זה לנשמות שלנו. פיזיקת הסולם שמפיל אותך כל הזמן ככל שאתה מתקדם, מוכרת לכולנו, אבל לדעת ולהאמין שאכן אפשר להמשיך לטפס ולהגיע - זה החידוש. רבי נתן הוא הדוגמא למקום שאפשר להגיע אליו עם רצון להיות בוער בלב. למצוא כאלו אוצרות, להעביר אותם הלאה ופשוט לשנות את העולם.

כמו שאי אפשר לתאר את היהדות של היום בלי רבי נחמן כך קשה לתאר את רבי נחמן בלי רבי נתן. ממרום ידיעותיו בתורה אמר רבי נתן שיש לו ידיעות ישר והפוך בגמרא במשנה ובמפרשים אבל אין לו שום יכולת לתת פירוש על לב של יהודי, כי כל יהודי הוא קודש קודשים. הנחת יסוד כזו הפכה אותו למי שהוציא לעולם את רבי נחמן; למי שקיבץ לבבות והתחיל להעלות אותם על הסולם.

להתבודדות הבאה שלכם קחו איתכם 'ליקוטי תפילות' ותבינו מה זה יהודי שדלוק ובווער להשם; שתיעד בזמן אמת את רבנו ונתן לנו את המתנה הגדולה הזו של ספרי רבנו על כל בחינותיהם. ליקוטי הלכות שהוא עולם של אור, סיפורי מעשיות שלוקטו בשבתות ובנסיונות חפזות עם רבנו, ועד למכתבים המרגשים לבנו.

רבנו אמר "אתם יכולים להיות כמוני ממש", הכל שאלה של כמה אש יש בך. "בברסלב בווערת אש - הבער אותה בליבי" צעק והתפלל רבי נתן. מי שרואה את האש של העולם ורוצה אש קדושה בלב הוא הנמען לכל המכתבים והספרים. בעצם, זה כמעט כל יהודי היום שמחפש את תחיית המתים שלו. אפשר להתחיל לחיות היום, ביארצייט של רבי נתן. איך? פשוט לרצות. להסכים לקחת את המרשם. רק שמחה תצא מזה. תנסו.

ניר גרינפלד

לומד בישיבת המאירי
ובחוגים: תושב"ע ומדעי המחשב

ללמוד בישיבה
ללמד בשטח

תוכנית בני הישיבות בחוג ללימודי מדעי המחשב

לשלב לימוד תורה עם שליחות בחיי המעשה

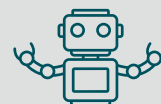
מערך הסעות
בפריסה ארצית

לימודים
היברידיים ומקוונים

הכרה
בלימודי הישיבה

לסיים תואר עם
תעודת מדריך רובוטיקה

חינוך מיוחד | לשון | אנגלית | ספרות | אזרחות | היסטוריה | תקשורת
מתמטיקה | לימודי ארץ ישראל | מדעי הטבע | גיאוגרפיה | תנ"ך | מחשבת ישראל

חוגים נוספים הניתנים לשילוב עם הלימוד בישיבה

ההרשמה לשנת תשפ"ב עד לתאריך י"ד טבת

עד
20,000 ש"ח
מלגות שכר לימוד
ומלגות קיום בשנה

הרצוג. לדעת. לחנוך.

לפרטים: הרב הלל ברזלי / יקיר מנצור 02-9937358

פויקה

תגדיר הילוני

אורי צוקר, ישיבת לב חדש, שילה

יש כל מיני סוגים של רגעים מכוננים.

אחד כזה קרה לי בנסיעה שגרתית לירושלים עם אשתי והילדים.

לילדים קטנים יש נטייה בלתי נתפסת לחשוב על הדברים הכי מעניינים בלי קשר לשום דבר, הם לא מנסים לחשוב מחשבות עמוקות, הם פשוט חושבים אותן.

השיחה התגלגלה לדמויות מהמשפחה הקרובה שלצערנו עדיין לא שומרים תורה ומצוות, כאלה שיש שקוראים להם 'חילונים'.

רק בשביל הספורט שאלתי את המתעניין התורן, בן חמש, מה זה חילוני?

טוב, מה אתם הייתם עונים? משהו שלא שומר תורה ומצוות, לא מאמין, ועוד שלל תשובות צפויות מעין אלו.

אחרי התשובה שהוא ענה הייתי בשוק, לקח לי שניה להתאפס ולהבין שזה היה רגע מכונן.

דווקא התשובה של ילד בן חמש שמבין יותר טוב מכולנו:

"חילוני זה משהו שעדיין לא יודע כמה ה' אוהב אותו".

כן כן, תקראו את המשפט הזה שוב ושוב, עד שתבינו כמה שהוא נכון.

אתם הבנתם את זה?

בעצם כולנו חילונים, יושבים על כורסת הפילוסוף ומטילים ספק בלתי נגמר גם בדברים הפשוטים ביותר.

הייתם פעם ילדים?

גם אתם אמרתם להורים שלכם שהם לא אוהבים אתכם? שאתם תחפשו הורים אחרים? שתעזבו את הבית לצמיתות? האמיצים שבכם כנראה גם יצאו מהבית בהפגנתיות.

באמת הרגשתם שלא אוהבים אתכם? באמת רציתם הורים אחרים? הייתם עוזבים לצמיתות?

ברור שלא!

אז מה צעקתם שם כל כך חזק?

"בבקשה בבקשה בבקשה תנו לי חיבוק גדול גדול ותראו לי כמה שאתם אוהבים אותי, עכשיו אני ממש צריך ועוד ועוד צומי".

לפני הסקת המסקנות חכו שניה.

ראיתם פעם תינוק שלא משוכנע באהבה של אבא ואמא שלו?

אין מצב, הוא לא היה שורד שניה. זה המוכן מאליו הכי בסיסי שלו, אולי אפילו יותר מהמודעות שלו לעצמו.

ותינוק קטן שמפעיל מניפולציות כדי למשוך תשומת לב? גם לא.

אז מתי מתחילים הספקות?

זה כנראה קשור לכמה דברים שמתחברים: מתחילים לעבוד יותר עם השכל ופחות עם אינסטינקטים, מחפשים עצמאות, ובודקים עד איפה הגבול של הקשר: "גם אם אני אגיד לך שאתה לא אוהב אותי אתה תמשך לאהוב אותי?"

או במילים אחרות: "אתה אוהב אותי בכל מצב איך שאני?"

ובעצם אני רוצה להגיד: "תשכנע אותי שאתה אוהב אותי!"

בואו נחזיר את ה' לתמונה.

אנחנו צועקים לו: "אתה כבר לא אוהב אותנו, תראה כמה רע יש בעולם!", "אתה בכלל עוד מוכן להסתכל עלינו אחרי מה שעשינו?", "אם אתה אוהב אותנו תוכיח לנו את זה".

אז רק שנהיה בעניינים, בדיוק כמו ילד להורים שלו, אנחנו לא מחפשים הוכחות, אנחנו בעיקר משועים לחיבוק. ובדיוק כמו התינוק, האהבה של ה' אלינו היא הדבר הכי בסיסי שיש לנו, כל השאר זה מה שהצלח לסבך.

ה' לא הולך לרדוף אחרינו, יש לו אמון בלתי נגמר וסבלנות עד אין קץ לתת לנו לחזור לעצמנו ולתובנות הכי עמוקות שנמצאות אצלנו בבסיס, וממילא לחזור אליו.

זה לא אומר שלא צריך ללמוד ולנסות להבין על טוב ה' ועל אהבתו האין סופית לבניו. אבל רק שנדע שהשורש הוא לא בצורך להבין, אלא בצורך להרגיש אהובים.

ואם ננשום עמוק ונעצום את העיניים נראה כמה טוב ה' מרעיף עלינו, ונרגיש את החיבוק האין סופי שעוטף אותנו.

אהבתי אתכם אמר ה'.

מערכת הפצת מסרים המתקדמת ביותר בישראל!

072-330-6060

www.meserGO.co.il

לפתיחת חשבון ללא התחייבות

טאיו • מטבחים

שוברים את המחירים!

20% הנחה
למזמינים מטבח חדש

שואב אבק דייסון
במתנה!

לקוראי "בקרוב אליך" המזמינים השבוע
5% הנחה נוספים

אספקה עד 60 יום

מגורה

12 שנות אחריות

*בכפוף לתקנון | בתוקף עד 31/12/21 | התמונה להמחשה בלבד | ט.ל.ח

www.taiu.co.il

יד חרוצים 16, תלפיות ירושלים

***9902**

נקודה למחשבה

ניר מנוסי

ויגש:

מי מכוון את התנועה?

ידי חייב: "כאשר הכוחות שבשמיים רוצים שלמישהו יתרחש דבר-מה שלילי ("חובה"), הם בוחרים באדם שבדיוק באותו רגע רוצה לעשות את אותה פעולה ("חייב"), ו'משדכים' בין השניים - הופכים את האדם הרע ל'שליח מצווה' שלא מדעת לביצועה ("מגלגלין" אותה דרכו).

מי שמדגים בצורה יפהפיה את הגישה הזו לחיים הוא יוסף. מרגע שהוא נעזב בכור, הוא נושא עיניו באופן בלעדי ועקבי רק אל ה'. בכל מקום שהוא נקלע אליו - בית פוטיפר, בית הסוהר, ארמון פרעה - הוא מנסה להפיק את המיטב ממה שיש לו. בהמשך, את בנו הראשון הוא מכנה על שם ש"נשני אלוקים את כל עמלי ואת כל בית אבי", ואת השני על שם ש"הפרני אלוקים בארץ עניי" - כלומר מייחס את כל מה שקרה לו לה' בלבד.

שיאה של התנהלות זו מגיע בעימות עם אָחיו. לאחר שחשף בפניהם את זהותו שב יוסף ומדגיש שלא הם שלחו אותו למצרים, אלא ה': "למחיה שלחני אלוקים לפניכם", "וישלחני אלוקים לפניכם לשום לכם שארית בארץ", "ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלוקים". האמירה מגיעה לשיאה בפרשה הבאה בה הוא אומר, "ואתם חשבתם עלי לרעה, אלוקים חשבה לטובה".

יוסף התפייס לחלוטין עם ההבנה שיש שתי רמות למציאות. אָחיו עשו מעשה רע, אך גם היו שליחי של ה'; עליהם לעשות תשובה על מעשיהם, אך עבודתו שלו אינה מולם אלא מול ה'. עליו לשאול את ה', מה אתה מזמן לי דרך המציאות החדשה שנקלעתי אליה בעקבות מה שעוללו לי? כך יוצא יוסף מבור הקורבנות וההאשמה והופך למלך ולמוליך של חיו.

כעת, מה לגבי מי שעשה את המעשה הרע, במקרה זה האחים? האם גם הם צריכים להגיד, 'איננו אשמים, היינו רק שליחים'? כמובן שלא. הביטויים "הרשות נתונה" ו"על ידי חייב" מבהירים שאדם שחטא אחראי למעשיו וצריך לעשות עליהם תשובה. עם זאת, גם לחוטא האמונה בהשגחה יכולה לעזור: בכוחה להצילו מאותו זן שלילי וקטלני של רגשות אשם, שכל מטרתו היא לדכא אותנו ולהורגנו בעודנו חיים. גם לחוטא יש תקנה, והדבר טמון בהבנה, שגרוע ככל שחטאו היה, גם הוא - באופן לא מובן - חלק מהתוכנית האלוהית. אף דברים אלו משתקפים בדברי יוסף לאחיו: "ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכתם אתי הנה". חטאתם, אך כעת שעשיתם תשובה יש לומר: מחו דמעוטיכם. הכל, כולל חטאיכם, הוא לטובה.

נקודה למחשבה: כשמישהו מעולל לנו משהו רע, עלינו לעשות הבדלה שכלית ברורה: הוא עצמו אינו בסדר, ועליו לתת על כך את הדין, בין אם מול שמיים או מול סמכות ארצית כלשהי. אך לצד אמת זו ישנה אמת נוספת, והיא שמהשמיים רצו שהדבר הרע הזה יקרה לי, לתיקוני ולטובתי. הוא נועד או כדי להעניש אותי על משהו, או כדי לזכך אותי, או בשל שניהם גם יחד; מה שבטוח הוא, שהבירור שעלי לעבור ביחס אליו אינו קשור כלל למי שעשה לי אותו. זה ביני לבין ה', וזה אומר שבשורש ולטווח הרחוק זה דבר לגמרי חיובי וטוב. שנזכה כולנו לעיניו המאמינות והטובות של יוסף, ושזכותן יתקיים בנו "וכל אשר הוא עשה ה' מצליח בידו".

"הכל צפוי והרשות נתונה".

ארבע מילים אלו מקפלות בתוכן את אחד הפרדוקסים הגדולים ביותר של תמונת העולם האמונית, המכונה פרדוקס "הידיעה והבחירה". זה נשמע נושא פילוסופי וקר, אך השאלות שהוא מציף אינן רק מהותיות אלא תהומיות, ונוגעות בלב החיים שלנו.

שתי רמות למציאות

קודם כל, מה הביטוי בדיוק אומר? "הכל צפוי" פירושו שכל מה שקורה בעולם נצפה מראש בידי הבורא. למעשה, הבורא הוא מי שחולל אותו. הכל מגיע ממנו, הכל זה בעצם הוא.

"הרשות נתונה" פירושו שלבני האדם ניתנו הרשות והכוח לפעול לפי בחירתם החופשית. אם בפרשת דרכים מסוימת אדם מחליט ללכת ימינה או שמאלה, אל הטוב או אל היפך הטוב - הדבר תלוי בו.

כיצד הולכים שני הדברים האלו ביחד?

מפתח לפענוח החידה טמון בעובדה שאיננו יודעים את העתיד. העתיד אמנם "צפוי", אך רק מנקודת מבטו של ה', המשקיף כביכול על מבוך המרחב והזמן מלמעלה. עבורנו, המתהלכים בתוך המבוך, מה שמסתתר מעבר לפינה אינו ידוע, ונדמה לנו שמספר עתידים אפשריים פרושים לפנינו: אנו יכולים לפנות בפינה הקרובה, להמשיך ישר או לשוב על עקבותינו, ומדמיינים כיצד כל אחת מהבחירות הללו תוביל לעתיד שונה לגמרי. בפועל נבחר בסופו של דבר רק באפשרות אחת - זו שה' צפה - אך מכיוון שאיננו יודעים מה היא, אין לנו ברירה אלא לעבור דרך תהליך התחבטות, הכרעה וביצוע. תהליך זה הוא-הוא מימוש כוח הבחירה שה' נתן לנו, וזאת למרות שבשורה האחרונה אנו מגשימים את מה שהוא רצה ותכנן.

משמעות הדבר הזה היא שיש לראות כל דבר שקורה כמורכב משתי רמות: רמת הבחירה האנושית ורמת התוכנית האלוהית. דבר זה מאתגר במיוחד כשקורים דברים רעים, כאשר התמודדות זו גופא נחלקת לשתיים: התמודדות של מי שנעשה לו העול, והתמודדותו של מי שעשה את העול.

סוד סלחנותו של יוסף

מי שנעשה לו עוול נמצא בעמדה המושלמת ליפול לתוך מה שאני מכנה 'בור הקורבנות וההאשמה' - מקום צר וחשוך שבו אנו מרחמים על עצמנו, כועסים על אחרים, ולא מתקדמים לשום מקום.

אף שמדובר בחוויה רגשית בעיקרה, יסודה בתפיסת מציאות מסוימת הנמצאת בראש שלנו - תפיסה לפיה קיימת רק רמת הבחירה האנושית. במקרה זה, הסיפור מאד פשוט: מישהו הרע לנו, וכל הסיפור באשמתו. אין מה לחפש משמעות במה שקרה או לפשפש במעשינו ולעשות חשבון נפש. אנחנו הקורבן התמים והוא התוקפן הרשע, סוף פסוק.

חוויה זו משתנה לגמרי כשאנו מוסיפים את מישור ההשגחה האלוהית. אז מסתבר שהאדם שפגע בנו היה שליח של ה'. ה' רצה שדבר שלילי מסוים יקרה לנו (לטובתנו, כדי לזכך ולרומם אותנו), ובחר באותו אדם כדי לבצעו. חז"ל כינו דבר זה "מגלגלין חובה על

עקבו אחרי ניר מנוסי

לעילוי נשמת קריין בת נינה ובנימין זאב בן טעמא

אותיות וילדים

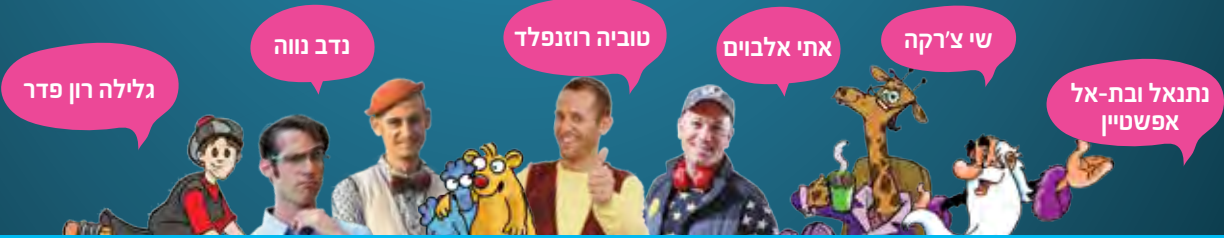
חגיגות גיליון 800

מצורף למגזין סט מדבקות מדליקות! מתנה!

מצטרפים עכשיו לאותיות וילדים ומקבלים משחק קופסה מבית BRAINGO במתנה!!!

אותיות וילדים
יחד עם אלבי לראל

הצטרפו עכשיו << התקשרו 8980* או חפשו בגוגל 'מגזין אותיות וילדים'

מבית **פנימה**
מניין לנשים

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסני חשמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

יום ראשון הגדול

יועצים מקצועיים
בסניפים ובאתר *5018

שוברים
כל מחיר!

וגם

התחייבות
למחיר הזול
בישראל!

על
חבילות
מתחתונים

גם
עד 50%

מחשבים ניידים

יום ראשון
הגדול

החל מ-
₪499

מקרני קול

polk audio

יום ראשון
הגדול

החל מ-
₪299

רמקולים
אלחוטיים

יום ראשון
הגדול

JBL SONOS

החל מ-
₪149

מוצרי חימום
לחורף

יום ראשון
הגדול

ללא
מע"מ

אוזניות TWS

יום ראשון
הגדול

Apple SAMSUNG

JBL Jabra

SENSOR

החל מ-
₪49

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-14:30 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 22:30

יום ראשון הגדול

מקררים

SHARP Haier

אלקטרה LG

SAMSUNG

Blomberg

החל מ- ₪799

יום ראשון הגדול

מזגנים

Coolair ELECTRA TADIRAN

ELCO TORNADO

החל מ- ₪990

יום ראשון הגדול

מכונות ומייבשי כביסה

BOSCH LG

אלקטרה Miele

AEG Electrolux

SAMSUNG

החל מ- ₪799

יום ראשון הגדול

מדיחי כלים

Miele beko

SIEMENS BOSCH

אלקטרה Whirlpool

החל מ- ₪999

יום ראשון הגדול

שואבי אבק אלחוטיים

roborock dyson

אלקטרה dreame

xiaomi tineco

JIMMY

החל מ- ₪499

יום ראשון הגדול

תנורי אפיה

Miele

Sauter

אלקטרה Electrolux

AEG

החל מ- ₪999

יום ראשון הגדול

כיריים

Sauter

אלקטרה BOSCH

Electrolux

החל מ- ₪333

יום ראשון הגדול

נינג'ה

NINJA

החל מ- ₪219

יום ראשון הגדול

מיקסרים מיקצועיים

Sauter KitchenAid

אלקטרה kMix

KENWOOD DAVID

החל מ- ₪249

יום ראשון הגדול

ספיריטבר טאצ' שבת

מתאים לשימוש מים חמים וקרים בשבת

החל מ- ₪1,880

יום ראשון הגדול

מכונות אספרסו

Breville NESPRESSO

DeLonghi Gold Line

החל מ- ₪269

יום ראשון הגדול

הליכונים ומוצרי כושר

WalkingPad

American SPORTS

החל מ- ₪555

בתוקף עד- 12.12.21 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | מלאי מינימלי 50 יחידות, בכפוף לתקנון המופיע בחנויות | המחירים אינם כוללים הובלה | שוברים כל הצעת מחיר כנגד הצעת מחיר רשמית על אותו הדגם ובאותם תנאים. תקנון בסניפים ובאתר.

השפיה השפיה אש

הרבי מצאנז-קלויזנבורג נודע כעילוי מילדות וכשהשואה פרצה הוא היה אדמו"ר, ראש ישיבה, רב עיר ואב לאחד עשר ילדים < באושוויץ הוא התגלה כמנהיג שלא פסק מלסייע לאחרים גם בתנאים לא אנושיים, וכקדוש שלא נרתע מלמסור את נפשו על קלה כבחמורה < בשנים הארוכות בהן שהו הניצולים במחנות עקורים על אדמת גרמניה הארוורה, פרס הרבי את חסותו על אלפי יתומים ויתומות, ועורר מחדש את ניצוץ האמונה בלב יהודים שבורים < לרגל עשרה בטבת, יום הקדיש הכללי

בניה זית תמונות ארכיון בטאון צאנז

שמחת תורה שנת תש"ה, במחנה העבודה הגרמני מיהלדארהף. הרב יקותיאל יהודה הלברשטאם, הרבי מצאנז-קלויזנבורג זצוק"ל, ששהה במחנה הנורא במשך חודשים ארוכים, החליט שלא לצאת לעבודת הכפייה באותו יום, בלי להתחשב בשאלה מה עתיד לקרות בעקבות ההחלטה שלו. כצפוי, אחרי ספירה של האסירים, במסדר לקראת יציאה לעבודה, הבחינו הצוררים בחסרונו של הרבי. כשבאו לחפש אותו בצריף של האסירים ומצאו אותו שקוע בתפילה, גררו אותו אל רחבת המסדרים, ושם היכו אותו באכזריות רבה. כשחבריו לצריף, שכבר הספידו אותו בליבם, חזרו לצריף אחרי עוד יום של עבודת פרך, הוכו בתדהמה. הרבי הקדוש היה חי וקיים, ועסוק במנהג ישראל - הקפות של שמחת תורה.

בידיו החזיק הרבי, כתחליף לספר תורה - כמה דפי משנה בודדים שהשיג מאי שם. למרות המכות הרצחניות שספג בכוקר, הוא הצליח לדדות באיטיות מסביב לשרפרף קטן, ששימש לו כבימה, ומצידו - היה שרוי בעולמות אחרים לגמרי, דבק בה' ובתורתו, ושום צער ומכאוב לא פוגעים בו. כעבור שנים רבות, כשסיפר הרבי על אותו שמחת תורה, סיים במילים המהוות תמצית של מצבו בתקופה הנוראה: "כמעט לא נותרה בי רוח חיים, אך בסופו של דבר ניצחתי את הרשעים, ולא יצאתי לעבודה בשמיני עצרת!"

בשנות השואה האיומה, חשף עמלק של הדור האחרון תהומות של רוע וחשיכה, שלא נראו כמותם מעולם. אל מול האופל העמוק הזה, הדמות העילאית של הרבי מצאנז-קלויזנבורג, זהרה באור יקרות. למרות ייסורי הגיהנום שעבר במחנות - באושוויץ, בגטו ורשה, החרב, בדכאו ובמיהלדארהף, ולמרות שאיבד בשואה את כל משפחתו - אישה ואחד עשר ילדים, את הקהילה שלו ואת רוב תלמידיו, לא איבד לרגע את האמונה ואת הדבקות בה'. הוא ניצח את הרשעים פעם אחר פעם, כשהמדרגות העילאיות שלו, בתורה, תפילה, דביקות וגמילות חסד, רק הלכו והתעצמו עם הגלים והמשברים. במהלך חייו, העיד על עצמו לא פעם, שלרגע לא רהרר אחר מידותיו של הקב"ה. בספרו 'שפע חיים' על התורה הוא כותב: "אוכל להעיד בעצמי, וגלוי וידוע לפניו יתברך שמו, שלא היה לי שום רעה בעת שהיכו ויסרו אותי... ואני נותן על כך שבח והודיה להשי"ת... צדיק הוא ה' שענינה את גופי!"

לבות את ניצוץ האמונה. הרבי ביקורו בפריז תש"ו

עבודת ה' באש

עוד לפני המלחמה, הרבי מצאנו-קלויזנבורג נודע כאדם גדול וקדוש. הוא נולד בראשית המאה הקודמת בעיירה בשם רודניק, שבה אביו, רבי צבי הירש הלברשטאם כיהן כרב העיר. מצד אביו הוא היה נין של ה'דברי חיים' מצאנו, ומצד אימו - דור חמישי ל'בני יששכר'. בהתאמה לייחוס המפואר שלו, כבר מגיל צעיר הוא נודע כעילוי. הוא למד תורה אצל כמה מגדולי הדור שחיו בהונגריה, ולאחר מכן נסע לתקופה בפולין, שם למד עוד תורה וחסידות מגדולי האדמו"רים. אחרי שחזר להונגריה, התחתן עם בתו של האדמו"ר בעל ה'עצי חיים' מסיגט - הרב חיים צבי טייטלבוים. כעבור שלוש שנים, כשהוא בן עשרים ואחת, נתמנה לרב של הקהילה החסידית בקלויזנבורג ועמד שם בראשות הישיבה.

סיפור על דבקותו בתורה באותן שנים, סיפור תלמידו הגדול - הרב אשר וייס שליט"א, כפי ששמע מחמיו, שבתור בחור למד בישיבה ברודניק: "מורי חמי - הרב זלמנוביץ' זצ"ל, סיפר שהרבי היה לומד תורה עד כלות כוחותיו. בלילות, הוא היה נשאר לישון על ספסל עץ בבית המדרש. אחרי שעה-שעתיים של שינה, הוא היה מתעורר, נותן דחיפה לקיר הסמוך, והספסל היה נופל לרצפה. מהנפילה הזאת, הרבי מיד היה נוער, וניגש בהתלהבות לעבודת היום החדש". עם השנים, הישיבה ברודניק הלכה וגדלה, כשבחורים רבים נמשכו לדמותו של ראש הישיבה, שהיה גם למדן עצום, ועובד ה' לווהט בדרך החסידות. תפילותיו, במשך כל ימי חייו, היו מלאות בכיה והשתכחות הנפש, כשבתוך מילות התפילה היה משבץ מילים משלו - בדרך כלל, בשפת האם שלו - אידיש.

"הייתי אמנם ילד קטן כשהיינו מגיעים אל הרבי" מספר הרב שניאור ק"ץ, ראש ישיבת נחלת ישראל במגדל העמק, "ובכל זאת, גם לילד בגילי היה קשה להישאר אדיש מול התפילות של הרבי. הוא היה נעצר באמצע התפילה ושואג כלפי שמיא, שירחם על עם ישראל. היה אפשר לראות שהוא ממש בוער באש של התפילה. חוויה עוד יותר משמעותית עבורי היו הטישים במוצאי שבת, שהיו נמשכים עד השעות הקטנות של הלילה. היה לי קשה להחזיק מעמד לאורך כל הטיש - הדיבורים היו באידיש, ולא הכרתי את הניגונים. בכל זאת, בזמן ההבדלה, כשהרבי בירך על הכוס בדמעות שליש, גם אני פרצתי בככי, יחד עם כל החסידים."

רבים קמים עליי

עם פרוץ מלחמת העולם, המצב של יהודי הונגריה הלך והתדרדר. ההונגרים, שהיו בעלי ברית של הגרמנים, אמנם לא שלחו את היהודים

להשמדה, אבל מצאו דרכים שונות להצר את צעדיהם. יהודי הונגריה, ובכללם הרבי מצאנו-קלויזנבורג, עברו באותן שנים תלאות רבות, אבל הסיט האמיתי הגיע בשנת תש"ד, כאשר כבשו הגרמנים את הונגריה, והתחילו בשילוח של היהודים את מחנות המוות. הרבי ומשפחתו נשלחו לאושוויץ, כשהרבי נשלח לעבודות כפייה, ואילו שאר בני משפחתו עלו בסערה השמימה.

באושוויץ שהה במשך כמה שבועות, כשכבר אז הפליא את כל הסובבים באצילות הרוח שלו, וביכולת לשמור על מדרגות קדושה עילאיות. מהניצולים שהיו בסביבתו נשמרו עדויות על כך שלעומת הדאגה של כל האסירים איך יצליחו לשרוד, הרבי היה עסוק בעניינים אחרים לגמרי: "אבי מורי הגיע לאושוויץ יום אחד לפני הרבי" סיפר הגאון ר' אשר וייס, "אחרי מאמצים גדולים הוא הצליח לעבור לצריף שבו הרבי היה, וכך היה עד להנהגות שלו באותה תקופה. למרות שהרבי הורה לכל מי שסביבו לאכול כל מה שרק יוכלו כדי להישאר בחיים, הוא עצמו לא הסכים לגעת במאכלים שבישלו הגויים. את המרק הבשרי הדלוח שהיו מקבלים אחרי הצהריים, היה מחליף בתפוחי אדמה חיים. אם לא היה לו עם מי להחליף - הוא לא היה אוכל בכלל".

שמירת שבת (עד אחרי זמן רבינו תם!), מצוות החגים, תפילין ועוד, היו הדאגות העיקריות של הרבי. במשך כל היום, כשהיה מעונה בעבודות פרך, היה משנן ולומד, וגם עוסק בתפילה חרישית לקב"ה. לימים סיפר יהודי ישיש מבני ברק, שהיה ניצול מאותם ימים, לקבוצה של חסידי צאנו צעירים את הסיפור הבא:

"אני שהיתי יחד עם הרבי באותו מחנה. פעם אחת בערב שבת, נערך חיפוש אכזרי בצריף. אצל הרבי, מצאו הצוררים זוג תפילין שהוא הצליח להביא איתו ולהחביא במסירות נפש. הרשעים היכו את הרבי מכות נמרצות עד שכמעט נפח את נשמתו, לקחו את התפילין, והשאירו אותנו מוכים ואבלים. במהלך כל השבת הסתובב הרבי מלא מרירות. בזמן הסעודה שלישיית, התיישב הרבי בצריף כשענינו עצומות בדבקות, ובקול שקט התחיל לומר תורה חסידיית, כפי שנהג תמיד - גם אם לא היה מי שישמע את הדברים. הפעם התאמצנו לשמוע על מה הוא מדבר והוכינו בתדהמה. הרבי דיבר על הפסוק "ה' מה רבו צְרִי רַבִּים קָמִים עָלָי". הוא אמר, שגם כאשר קמים עליו חיות האדם, מכים ומשפילים, מצליפים ומאיימים - עדיין אין לו שאלות כלפי מעלה. אבל כאשר מונעים ממנו לקיים מצוות - הוא כבר לא יכול להבליג, וצועק לה' שיושיע אותו".

לסיפור הזה, הוסיף אותו יהודי והעיד, היה סיום מפתיע. במוצאי שבת נכנס אחד מהקצינים הגרמנים לצריף, כשבידו - התפילין. הוא ניגש לרבי, ונתן לו את התפילין חזרה. הוא הזהיר - 'אל תיתן לאחרים להניח אותן! ופשוט הלך לו...'

שבת שירה

על ים סוף

פרשת בשלח · חמישי-שבת · י"א-י"ג שבט · 13-15.01

יהורם גאון

בהופעה סוחפת לשבת שירה

ילוו את השבת החזנים
עוזיאל סבתו שלמה נחמיאס

מלון לאונרדו ריזורט כשרות מהדרין
חצי פנסיון בחמישי
פנסיון מלא בשבת עם היפוך ארוחות

מלון לאונרדו קלאב בשר חלק
הכל כלול | ללא היפוך ארוחות

שלושה ימים של שירה, פיוט וטיוולים

טיול בהרי אילת ושייט בים סוף

לפרטים והרשמה חפשו בגוגל נדב דימרי תיירות | 0723950741 · 0723950733

אשחר & more

אל ארצי

מרכז סיור ואירוח - אילת

בארה של מרים

כעבור כמה שבועות באושוויץ, נשלח הרבי עם עוד אלפי יהודים לעבוד בפניני ההריסות של גטו ורשה. העבודה הייתה מסוכנת מאוד, ורוב היהודים שנשלחו אליה לא יצאו ממנה בחיים. הרבי עצמו, שהיה חלש מאוד, לא יכול היה לעמוד במשמה שהטילו עליו. יהודי בשם ר' מנדל וידר נחלץ לעזרתו, ואיך שהוא הצליח ליצור מצג שווא כאילו הרבי עובד כמו שצריך. אותו ר' מנדל העיד, שהרבי כל אותם הימים, תוך כדי עבודה היה בוכה וחוזר על הפסוקים: "למה יאמרו הגויים איה נא אלוקיהם". גם בוורשה נדרש הרבי למסירות נפש על המצוות, כאשר הגרמנים הוציאו הוראה לכל האסירים לגלח את הזקן בתער. הרבי סירב לבצע את הפקודה, וכדי להתחמק עטף את ראשו בסמרטוט, כאילו הוא טובל מכאב שיניים. כשפקח גרמני ראה את הבכי של הרבי - יצא מכליו, וכמעט הרג אותו. אותו ר' מנדל נחלץ לעזרתו, ותירץ את הבכי בכאב השיניים, ושוב ניצל הרבי פעם נוספת.

בתום העבודות בוורשה החליטו הגרמנים לחסל את כל העובדים היהודיים, אבל בעקבות הוראה מגבוה הם הוציאו אותם לצעדת מוות של כמאה ועשרים ק"מ, לכיוון מחנה דכאו. כדרכם של הצוררים, המשיכו להכות ביהודים ללא רחם לאורך המסע, והפילו חללים רבים. רובו של המסע התנהל תחת שמש קופחת, כשהאסירים כמעט ולא מקבלים שתיה. מי שניסה לגשת למקורות מים שראו במהלך המסע - נורה למוות.

אחרי שלושה ימי בלהות שכאלה, נעצר המסע לחניית לילה, בקרבת נהר, כשגם הפעם נאסרה עליהם הגישה למים. לפתע עברו קולות לחש בין האסירים: "הרבי אומר לנסות לחפור באדמה...". היהודים

התשושים ניסו להתחיל לחפור בידיים ובעזרת חתיכות עץ קטנות. כשהגיעו לעומק של כמה סנטימטרים - התחילו לצאת מים רבים. זרמים חזקים של מים יצאו מתוך האדמה, והיהודים האומללים - שאבו אותם בששון. עד שהגרמנים הבחינו בנעשה, כבר היה מאוחר מדי, ומשום מה גם הם ויתרו ליהודים שימשיכו ליהנות מהמים.

לאחר מכן המשיך המסע המזועזע, עד לשלב בו נדחסו לתוך רכבות משא בדרך למחנה דכאו. מתוך ששת אלפים אסירים שיצאו לדרך, הגיעו לדכאו בחיים בערך אלפיים. כעבור כמה ימים, פוזרו האסירים למחנות עבודה שונים, כשהרבי מצאנו-קלויזנבורג נשלח למחנה מיהלדארף, שם עונה והתייסר במשך כתשעה חודשים, עד לשחרור המיוחד.

דבקות בגיהנום

על התודעה שבה היה שרוי הרבי לאורך כל אותה תקופה, סיפר יהודי בשם ר' אשר אנשיל, שעוד לפני המלחמה היה חסיד של הרבי מסיגט, חמיו של הרבי מצאנו-קלויזנבורג, ובזמן השהות במיהלדארף השתדל לעזור ככל יכולתו לחתן של הרבי

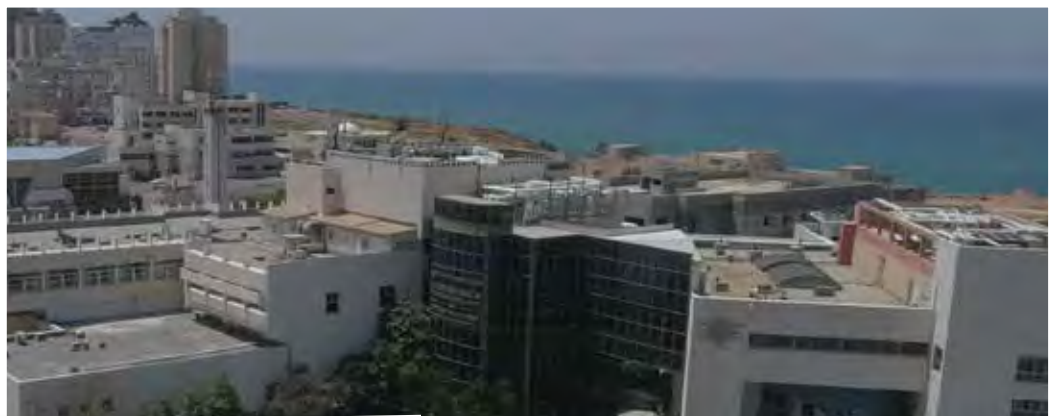
שלו:

"באחד מימי הקיץ הלוהטים, משום מה לא היה לרשעים במה להעביד אותנו. בסופו של דבר, הם הורו לנו לסחוב שקי מלט ענקיים, ולטפס במעלה ההר, ושוב לרדת. הלכנו כאובים, כשהשמש הכתה על ראשנו ללא רחמים. כשראיתי את רבינו פוסע בכבודו וגופו הטהור לא עומד בנטל, החלטתי לגשת ולעזור לו. חשבתי גם שעל ידי הסיוע לצדיק, אזכה להינצל בעצמי.

"במשך שעות הלכתי לצדו ותמכתי בשק שלו כדי להקל מעליו. נדהמתי לשמוע שהוא חוזר כל הזמן על הפסוק שמופיע בפרשת הקלות: "פתח אשר לא עִבְרָתָ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּשִׁמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב". הוא תפס את כל הייסורים שעוברים עליו, כבאים להוכיח אותו על החיסרון שהוא לא

במקום תשובה, משך הבחור בנוח בחולצה שלו, ופרס בבת אחת את התפרים משני הצדדים: "נעת, רק לי יש בגד של ארבע כנפות, שחייב בציצית מדאורייתא!"

"חייב אני להיכנס
בעניין זה בכל
נוחותי". המרכז
הרפואי לניאדו
כיום. חזונו של
הרבי התממש

הרבי בביקור בלניאדו, ומראה המבנה בשנותיו הראשונות מימינו בנו, כ"ק האדמו"ר מצאנו שליט"א

שמח כראוי בעבודת ה'."

גם במיהלדארף אחז הרבי בשמירת התורה והמצוות בכל כוחו - שמירת שבת, אפילו באיסורי מוקצה, הקפדה שלא לגלח את הזקן בתער, ושמירה מפני מאכלות אסורות. לא פעם, הזהירות הזאת הייתה קרובה לעלות לו בחייו. עם הזמן, כשהיהודים האחרים במחנה למדו להכיר ולהעריך אותו, השתדלו לעזור לו כמיטב יכולתם - בהשגת ירקות חיים, במעבר לעבודות קלות ופשוטות יותר, ובהשתמטות מעבודה בשבתות וחגים. בניסי ניסים עבר הרבי את התקופה הקשה, ובי"ז באייר תש"ה שוחרר המחנה בידי צבא ארה"ב.

לכתובת לכל עניין יהודי, ולמעשה הפך למנהיג של היהודים הדתיים באותם מחנות.

הוא בעצמו עבר יהודי אחר יהודי, מיושבי המחנה וגם ממקומות נוספים, כדי לדבר עם כל אחד. לשמוע את צרכיו, לנחם אותו ולדבר אתו, על אף כל המשברים, לחזרה אל הבורא יתברך. כך קיבץ עוד ועוד יהודים מבוגרים וצעירים לכדי קהילה אחת, ובהמשך הקים מוסדות - תלמודי תורה ושיבות, שכוננו - מוסדות 'שארית הפליטה'. הוא השקיע בתלמידיו היתומים, הבנים והבנות, אהבה וחום במסירות אין קץ. הוא עשה ככל יכולתו למלא את כל מחסורם.

כדי להמחיש את פועלו באותה תקופה, הוסיף וסיפר הרב אשר וייס: "בערב יום הכיפורים בשנת תש"ז, הרבי היה במחנה העקורים פרנוולד. הוא ישב בחדרו, אחוז שרעפים, מתכונן ליום הגדול. פתאום נשמעה דפיקה בדלת, וכשהרבי פתח הוא ראה נערה צעירה עומדת בפתח. היא

אני יתומים ודיין אלמנות

תוך כדי המנוסה שלהם, ניסו החיילים הגרמנים לקחת איתם את אסירי המחנה ברכבות משא. בסופו של דבר, הם עזבו את הרכבת כמו שהיא, וקצין אמריקאי שהופיע כעבור מספר דקות, הודיע לאסירים שהם משוחררים, והם יועברו למחנה עקורים בעיירה בשם פלדאפינג. היהודים המשוחררים היו בהלם גמור, והתקשו להאמין שהגיהנום אכן הסתיים. כולם, חוץ מאחד - הרבי. הוא ניגש מיד אל הקצין האמריקאי והודיע לו שהם יהודים, ולכן הם צריכים אוכל כשר! מאותו רגע, הרבי לא נח לרגע, ונטל על עצמו אחריות גדולה - לפעול בכל כוחו למען הצרכים הרוחניים והגשמיים של שארית הפליטה. כשכל אחד מהיהודים חשב איך לשקם את חייו, הרבי לא חשב על עצמו אלא על הצרכים של הכלל.

הפעילות הראשונה שלו הייתה בתחום חסד של אמת. סיפר על כך הרב אשר וייס: "הרבי היה מוטרד ממאות גופות שהיו מוטלות כאבן שאין לה הופכין, ורצה לקבור את כל מתי המצווה הללו. הוא חיפש מתנדבים שיבואו לעזור לו, אבל אף אחד לא רצה. באותם ימים, לראות מת היה מחזה רגיל כמו לראות אבן. אף אחד לא התרגש מזה, חוץ מהרבי. היחיד שהתנדב בסופו של דבר, היה אבי מורי. יחד, הם עסקו במשך ימים שלמים בקבורת המתים."

בהמשך פעל הרבי להקמת בית מדרש, כשהוא סוחף אחריו קבוצת נערים שעזרה לו לאתר מבנה פנוי ולהכין אותו למקום תורה ותפילה. בליל שבת הראשון נאספו מאות יהודים, וכשהרבי עבר לפני התיבה, למרות שהיה חלש מאוד, הרעיד את הלכבות של כולם, והדמעות של הניצולים נשפכו כמים. כך הפך הרבי

להתקדם באירות ובאבדות ה' אתוך חבורה שאחיה?

לראות את הבת שלך צומחת עם חברות טובות ששואפות גבוה?

להיות רגועה שהבת שלך תמצה את יכולותיה הלימודיות והחברתיות?

ללאור בראה גבוהת יחד פא פצילות חברתית ואוונת?

בקיצור, אולפנא שהיא משפחה!

אולפנת שיראל

ערב היכרות להורים | ג' טבת
ימי היכרות לבנות | ב' שבט / י' שבט

היהדות
חם אוהב
בית מדרש הורים
לשמרה רוחנית העשרה רוחנית
ארץ אהבתי

פעילות חברתית עשירה
חם אוהב
בית מדרש הורים
לשמרה רוחנית העשרה רוחנית
ארץ אהבתי

לצורך השתתפות בימי ההיכרות יש להרשם
בטלפון 0542377817, במייל shirel.rishom@gmail.com
או בטופס הרישום באתר: <https://ushirel.co.il>
רחוב סגן האלף 1 ירושלים

ביסופים לארץ חמדה. הרבי יורד מנבש המטוס בעלותו ארצה

השואה. באותו ביקור, החליט להקים קריה חסידיית בנתניה. יחד עם הקמת קריית צאנז, ייסד מחדש את חסידות צאנז-קלויזנבורג, מוסדות חינוך וישיבה גדולה שהוא עצמו עמד בראשותה. חמש שנים לאחר מכן, בשנת ה'תש"ך עלה לארץ וקבע את מושבו בנתניה. הוא ראה בעלייה לארץ תיקון על השנים בהן לא היה פעיל למען ארץ ישראל: "כי אני לא עשיתי די למען ארץ ישראל, ועתה הקב"ה נתן לי אפשרות לתקן את דרכי, ולכן חייב אני להיכנס בעניין זה בכל כוחותיי, להקים יד ושם בארץ ישראל".

בשנת ה'תשל"ח, כחלק מהרצון האדיר שלו לחזק את עולם התורה, ייסד הרבי את מפעל הש"ס. התכנית של מפעל הש"ס נועדה לחינוך ועידוד אברכים ללימוד אינטנסיבי של הש"ס בבקיאות, ועד היום לומדים בה אלפי אברכים מכל הארץ.

מפעל מקורי נוסף של האדמו"ר, שהמניע העיקרי שלו נעוץ גם הוא בשנות החשיכה, הוא המרכז הרפואי לניאדו, שהוקם בשנת תשל"ה. בעת הנחת אבן הפינה למרכז הרפואי, סיפר הרבי על פעם שבה הוא נפצע באותן שנים קשות, ולא היו לו שום אמצעים רפואיים לטפל בעצמו. אז הוא קיבל על עצמו בנדר, להקים בית חולים שיעזור לטפל בכני אדם ולהציל חיים.

דמותו של הרבי מצאנז-קלויזנבורג זי"ע א, ממשיכה להאיר ולחמם - דרך משפחתו, תלמידיו ומפעליו הרבים, גם שנים רבות אחרי הסתלקותו. האור המופלא שלו, שלא עומעם גם מול החושך הכי גדול, מעניק כוח של אמונה, לראות שגם בחשכה הכי גדולה נמצא ה' יתברך.

"במשך שעות הלכתי לצדו ותמכתי בשק שלו כדי להקל מעליו. נדהמתי לשמוע שהוא חוזר כל הזמן על הפסוק שמופיע בפרשת הקללות"

סיפרה לו בדמעות, שהיא זוכרת איך אביה נהג לברך אותה בכל ערב יום כיפור. כעת אין לה אבא, כיוון שהוא נספה באושוויץ. הרבי לקח מטפחת, פרס על ראש הנערה, הניח את ידיו על המטפחת ובירך אותה. הנערה יצאה מאושרת. כעבור דקות ספורות, עוד נערה דפקה בדלת, ואחריה עוד אחת ועוד ועוד. שמונים נערות באו אל הרבי באותו ערב יום כיפור להתברך. את כל אחת מהן הוא בירך כמו אבא. אני לא מכיר אבא שיש לו שמונים בנות, אבל הרבי היה אבא שהיו לו מאות ואלפי בנים ובנות, שבזכותו ממשיכים את דרך ישראל סבא".

הרבי הרחיב את פועלו למחנות עקורים נוספים, שבהם ביקר מפעם לפעם. בכל מקום בדיק את מצבם של העקורים, והשתדל לעזור כמיטב יכולתו, בהשגת אוכל כשר ושאר צרכי יהדות. כשהגיע פעם למחנה בשם 'גאוטינג', שהוקם ליד מינכן, הביא איתו ארבעה סטים של חוטי ציצית, שהצליח להשיג. כמאה וחמישים אנשים באו לבקש לזכות במתנה הנכספת. הוחלט ברוב קולות שהציציות יחולקו על פי הגרלה. לפתע התייצב מול הרבי חסיד גור צעיר בשם מנדל פשיטיק, ואמר שהציציות מגיעות לו ללא הגרלה. כשהרבי שאל אותו למה הוא חושב שמגיע לו יותר מאחרים, במקום תשובה, משך הבחור בכוח בחולצה שלו, ופרס בבת אחת את התפרים משני הצדדים: "כעת, רק לי יש בגד של ארבע כנפות, שחייב בציצית מדאורייתא!". הרבי התרגש מאוד מההברקה של הבחור, אבל אמר שבכל זאת הסיכום היה על הגרלה. הוא הרגיע את הבחור, שאם הציצית מגיעה לו, הוא יזכה בהגרלה. בסופו של דבר, כירבי הרבי כך היה - אחרי שהעלו את הפתק הראשון, הכריזו שהזוכה הוא מנדל פשיטיק...

גדלותו התורנית של הרבי באה לידי ביטוי משמעותי ביותר בעיסוק אינטנסיבי בהתרת עגונות. ללא ספרים לעיין בהם, וכמעט ללא אפשרות להתייעץ עם תלמידי חכמים נוספים, הוא עמל למצוא היתרים למקרים רבים מאוד של עגינות שנוצרו בגלל השואה הנוראה. הוא דן בשאלות כבדות משקל - האם אפשר לסמוך על עדות שאדם מסוים נשלח בסלקציה אל המוות? מי יכול להיות כשר לעדות במצבים כאלו? ועוד שאלות סבוכות ומשונות.

מקרה מיוחד שאירע בעניין הזה, התרחש בזמן שהרבי היה בפרנוולד. הגיע אליו מכתב מאת רב גדול - הרב חנוך הלל ליכטנשטיין מקראסנא. במכתב היה מפורט היתר לעגונה מסוימת, וכנהוג - ביקש הרב ליכטנשטיין מעוד שני רבנים שיצטרפו להסכים להיתר שלו. בשונה ממקרים אחרים, הרבי לא ענה במכתב חוזר. העניין התעכב כמה ימים, והדבר הפליא מאוד את הרב ליכטנשטיין. בסופו של דבר, "בא הרוג ברגליו", כלומר - התברר שבעלה של אותה עגונה עדיין חי, ואז הובן לכולם למה הרבי לא הצטרף להיתר.

מעפר קומי

כעבור כמה שנים עבר הרבי לאמריקה, שם התחיל לשקם את עולם התורה שחרב בשואה. הוא הקים ישיבות ומוסדות בארה"ב, מקסיקו וקנדה, שיועדו לקלוט את שארית הפליטה מאירופה. בהמשך הקים גם בארץ ישראל תלמודי תורה בשם 'שארית הפליטה' - בצפת, באר שבע, כפר אד"ר וכפר הניצחון.

כוחות מופלאים, הקים מחדש גם את ביתו הפרטי. הוא נישא בשנית, והביא לעולם שבעה ילדים, ששניים מהם מכהנים כיום כאדמו"רים מצאנז קלויזנבורג. הביקור הראשון שלו בארץ היה כעשר שנים אחרי

אחוזת יונתן

הלב שלכם יתרחב

בית בנימין-ישוב שיש בו הכל

חזון
קהילתי
חדש!
לבני +55

אשור & more

בית כנסת ומרכז
מסחרי במתחם

2 דקות
מכביש 6

נכס רשום בטאבו
על שמכם

שכונה פרטית
בית בנימין

דירה מוכנה
לאכלוס מיידית
תעודת גמר

חפשו בגוגל:

אחוזת יונתן יד בנימין

www.ahuzatyonatan.co.il

0723950735

מה 'חילונים' אוהבים ללמוד?

איתי אסמן

70. יש לנו חובה מוסרית ותורנית בדור הזה להראות את העומק שיש בתורה, לפתוח את המדרשים ופרשנות חז"ל, ללמוד את חכמת הנסתר ולענות למבקרי המקרא הרשעים שסילפו את התורה.

ראש יהודי ומכון 'מסקר' בחנו בסקר שנערך במגזר ה'חילוני' והמסורתי מה הם המקורות היהודיים המסורתיים שהכי מתחברים אליהם והיו רוצים ללמוד אותם, היו עשר אפשרויות, ביניהם

לימוד קבלה, כתבי הרב קוק, כתבי רבי נחמן ועוד, והיה צריך לבחור 2 תחומי עניין - 49% מהמשיבים ענו שמעניין אותם ללמוד תנ"ך ו-38% אמרו שמעניין אותם ללמוד פרשת השבוע. 44% אמרו שהם ישמחו שיזמינו אותם ללמוד יהדות ו-17% אמרו שהם ישמחו שיזמינו אותם ללמוד בחברותא.

מידי פעם שואלים אותי "עם איזה ספר כדאי להתחיל ללמד מי שלא למד תורה מימיו", התשובה חד משמעית - ללמד תנ"ך ופרשת השבוע, תבחרו לכם פרשן שלמדתם היטיב ופשוט תלמדו אותו, אין דבר יותר מתוק מלשמוע שיעור בפרשת השבוע, אתם יכולים ללמוד בחברותא או להעביר שיעור (וכמובן להכין אותו היטב), אבל חשוב שתעשו זאת בשפה פשוטה ובהירה וכמובן בעמקות. אל תיבהלו מקושיות על חוקי חמורבי או עלילות גלגמש, תגידו שזו שאלה טובה ותלכו לברר עם הרב שלכם. הייתי ממליץ ללמד בהתחלה את הסיפורים שמוכרים לציבור הרחב כמו יעקב ועשיו, יוסף ואחיו וכו' ובכך ליצור התעניינות וסקרנות לשמוע גם את הסיפורים שפחות מוכרים.

עכשיו כשחזרנו לארצנו לימוד התנ"ך מקבל משמעות הרבה יותר גדולה, משום שהתנ"ך מדבר על חיינו הלאומיים בארץ ישראל, לשם מכוונות כל הנבואות והגאולה, אין ספק שאחד הספרים שהכי מקרבים לעבודת ה' הוא ספר התנ"ך, שם נמצאת תעודת זהות הלאומית שלנו והזהות האישית של כל יהודי. אשמה לשמוע על היוזמות שלכם באוניברסיטה, בעבודה, בצבא או עם השכנים ואשתדל לפרסם.

asmanitai@gmail.com

השטחיות מרחיקה

כשלמדתי בבית הספר הממלכתי ולאחר מכן חטיבת הביניים והתיכון, זכורים לי לרעה שיעורי התנ"ך, הם היו כל כך משעממים; למדנו שם תיקבולת כיאסטית ותיקבולת חוזרת, ערכנו השוואות בין היצירה הספרותית הקדומה עלילות גילגמש לבין סיפור המבול בפרשת נח, וכן עשינו השוואה בין חוקי חמורבי לחוקים של משה רבינו בפרשת משפטים, הכל כדי להראות שהתורה היא עוד יצירה

אנושית ולא נמסרה לנו מן השמיים במעמד הר סיני, וממילא אם היא מסמך אנושי - היא אינה מחייבת ואינה קשורה לזהות הלאומית הנצחית שלנו. דבר אחד בטוח - השיעורים האלו הרחיקו אותי מלימוד התנ"ך וקיבלתי במקצוץ הזה את הציון הכי נמוך במבחני הבגרות.

בצבא נחשפתי מחדש ללימוד התנ"ך - גם בתורה ופרשיות השבוע וגם במגילות כמו קהלת, שיר השירים ורות, למדתי לראשונה עם עומק ונפגשתי עם הנשמה של התורה, זה גרם לי להיפגש עם הנשמה שלי. אחד הדברים שהכי מרחיקים מהתורה היא השטחיות, אנחנו נמצאים בעולם מתקדם בו הידע זמין לכל אדם, ההמון הרחב שוחר ידע היום יותר מכל תקופה אחרת בהיסטוריה, וכאשר נפגשים עם התורה בלי פרשנים היא נראית כמו סיפור יפה ושטחי במקרה הטוב ומילים חסרות פשר במקרה הרע. אך כאשר נפגשים עם נשמת התורה, היא ממלאת את האדם ביראת שמיים והנפש מוצאת מנוחה.

בתנ"ך נמצאים כל יסודות האמונה: לומדים שם מידות טובות, אמונה בה', אמונה בשכר ועונש והשגחת ה' על עם ישראל, בפרשות השבוע אנחנו לומדים על הזהות הלאומית שלנו, מהאבות עד השבטים ויציאת מצרים, לאחר מכן כיבוש הארץ על ידי יהושע בן נון, תקופת השופטים והמלכים שהיו בה. יש בה גם הרבה מוסר ויראת שמיים בקהלת וספר משלי, וגם חשבון נפש לאומי במגילת איכה. לא רק העבר כתוב בתנ"ך אלא גם העתיד כי רק הנבואה שנצרכה לדורות נכתבה, היא מלאה במשלים ועומקים ויכולים ללמוד אותה גם ילד בן 6 וגם תלמיד חכם בן

להמציאות קבוצות ומוטאפ של טיפ יומי לקריאה, נא לשלוח תודעה ל-052-5665005

היו שותפים - ראשי יהודי! התרומו מוכרות לצרכי מס. הקישו בגוגל: "תורמים לראשי יהודי" או בטלפון 052-5665005 או סרקו ברקוד:

**כבר קניתם
שי לחץ?**

**קומיקס ילדים
"הגיע הזמן"**

**9 ספרים
רק ב-399**

לא סתם משלח

ראשי יהודי סל: 02-6791122, 052-5665005 | www.roshe.org

לראשי יהודי תל אביב
דרושות

מנהלת מדרשה

מנהלת פרויקטים

50% משרה

לשליחת קו"ח: Isca2054@gmail.com
רק פניות מתאימות תענינה

”... בכל לבבך
ובכל נפשך
ובכל מאדך...”

במלאות 13 שנים
לנפילתו של בננו

רס"ן **דגן משה ורטמן** הי"ד
תלמיד ישיבת הר המור

תתקיים האזכרה ביום שלישי | י בטבת תשפ"ב (14.12.21) | בשעה 16:00

(התכנסות בשעה 15:45)

בחלקת הקבר בהר הרצל ירושלים עיר קדשנו תובב"א

בהמשך הערב התכנסות בשעה 20:30 בזום

”יחינו דגן...” (הושע יד, ח)

ערב התעוררות וצמיחה בנתיב דגן הי"ד

נושא הערב:

**”...ולעבדו בכל לבבכם...”
המאמץ לייחוד כוונת הלב בעבודת ה'**

דוברים

- חברים ומפקדים על דגן הי"ד
- הרב **מרדכי שטרנברג** ראש ישיבת "הר-המור".
- הרב **אלי בזק** ר"מ בישיבות מצפה רמון והר המור
- פרופ' **אלי ורטמן** אביו של דגן הי"ד | הבסיס המוחי לייחוד כוונת הלב

הערב ישודר בערוץ היוטיוב ובעמוד הפייסבוק: "נתיבות דגן"

באהבה ישראל ובקניין ירושלים ננוחם
משפחת ורטמן

אלימות? כן בבית ספרנו!

יובל לוינגר, חינוך פשוט

אך הוא עדיין קיים במצבים שונים בהם אנו מרגישים מאוימים או כאשר אנו מעוניינים להראות כוח ושליטה.

התורה בעצמה מלמדת אותנו על קיומו של יצר זה כאשר אחד הסיפורים הראשונים בתורה הוא סיפורם של קין והבל. לא רק אלימות, אלא רצח של ממש שנובע מתוך קנאה.

מדוע טוב יותר להשלים עם יצר האלימות ולא להילחם בו?

כאשר אנו נלחמים ב'אלימות' אנו דווקא מגבירים את האלימות. היצר האלים שבתוכנו רוצה לבוא לידי ביטוי וכאשר אנו סוגרים אותו הוא יתפרץ בצורה קשה יותר.

עלינו להכיר ביצרים שבתוכנו, לקבל אותם, לדבר עליהם, להנכיח את קיומם ודווקא בדרך זו נוכל להתמודד עם בעיית האלימות בצורה טובה. סיסמאות כמו: "אין אלימות" "לא תהיה כאן אלימות" לא יגרמו לאלימות להיעלם. דווקא ההבנה שיש אלימות ועלינו להתמודד איתה יכולה ליצור שינוי.

לא אוכל במאמר קצר זה להציג משנה סדורה כיצד יש להתנהל אחרת מול בעיית האלימות, אך אציע בכל זאת מספר דרכים לשינוי הגישה:

1. הזמנה לשיח - לפתח מעגלי שיח שעוסקים באלימות שקיימת בבית הספר. לדון בשאלה מה נחשב אלימות ואיזה מעשה אינו נחשב לאלימות. מהי התועלת שאנו מפקים כאשר אנו מתנהגים באלימות.

חשוב ללמד את הנער להבחין בין 'מריבה' שהיא בגדר משחק לבין אלימות פוגענית. נער מתבגר לא תמיד יודע לעשות את ההפרדה בין המצבים ועבורו מריבה היא 'הכל או כלום', מה שלעתים מפתיע גם את הנער עצמו כאשר הוא מגלה שפגע בחברו בעוצמה רבה משחשב.

דיבור על רגשות - במקום להסתיר, להוציא את הדברים אל האור.

במשך דורות, החינוך שניתן לבנים הוא 'תהיה גבר'! המסר הסמוי שהועבר לגברים רבים היה: במקום לדבר על רגשות - תסתיר את רגשותיך ותישאר 'חזק'.

מעגלי שיח ופתיחות לרגשות יאפשרו לקשיים רגשיים ואולי אפילו טראומטיים לצאת בדרך של שיחה והכלה ולא בדרך של אלימות.

2. מהי אלימות? - אנו משייכים את המילה 'אלימות' למכות/קללות/השחתה של חפצים וכדו', אך אלימות היא משהו הרבה יותר נרחב! אלימות היא כאשר אנו מעבירים מסר מסוים באמצעות כוח. לעתים גם

בתקופה האחרונה פגשתי כמה נערים משיבות שונות, טובות ומגוונות שמסתובבים ביישוב במהלך השבוע... כששאלתי בתמימות מה מביא אותם הביתה, התשובה הייתה די דומה: "היו מכות והעיפו אותנו מהשיבה". מדובר בבחורים מקסימים שאינם אלימים בדרך כלל, אך לא פעם מקרי אלימות בישיבה מביאים לעונש קולקטיבי של השעיה קבוצתית.

שאלתי את עצמי האם אנו יודעים להתמודד עם בעיית האלימות? האם יש לנו פתרון מעבר להשעיה או לשיחת חיזוק כזאת או אחרת?

מחנך משמעוטי אמר לי השבוע בכנות מעוררת הערצה: "גילינו שאנו לא יודעים לומר דבר על אלימות מעבר לכך שהיא דבר רע". דווקא הענווה של אותו מחנך עוררה אותי להסתכלות אחרת על הנושא של אלימות.

כאשר אני מתבונן בשני העשורים הראשונים של חיי כתלמיד ובשני העשורים הבאים כאיש חינוך, אני מזהה שהטיפול בבעיית האלימות לא השתנה באופן מהותי.

כאשר התנהגתי באלימות כתלמיד העיפו אותי, העירו לי, כעסו עלי ולא תאמינו - המורים או המנהלים אפילו הרביצו לי!

נכון, התנהגויות אלו שחוויתי כתלמיד עברו מן העולם, אך גם כאיש חינוך כאשר נתקלתי בבעיות של אלימות בכיתה, פעמים רבות הגבתי ככעס ואולי אפילו בתוקפנות כנגד כל גילוי אלימות. שמתם לב נכון - הגבתי על אלימות באלימות. "לא תהיה פה אלימות!" "צעקתי".

לאחרונה התפרסמו דבריה של זהבה גלאון בעיתון הארץ:

"התשובה לימין פשוטה: תקשיב, יא חתיכת בהמה גזענית, הומופובית, שונאת זרים, שונאת נשים, שחותרת לגרור אותנו למשטר טליבאני - איננו פוחדים ממך. יש לנו עקרונות: שוויון, אהבת האדם, חירות, אחווה. ועכשיו לך מפה, לפני שנטפל בך כמו שטיפלנו בפשיסטים המקוריים".

עם כל הקושי להעלות את הדברים המחרידים, המעוותים והשקריים של גלאון על הכתב הם יכולים לחדד את ההבניה החברתית של התמודדות עם אלימות באמצעות אלימות אחרת (ושוב, במקרה של גלאון היא לא מתמודדת עם אלימות אלא עם הזיות). הם גם מלמדים אותנו עד כמה השיח הציבורי אלים, וכמובן שסגנון הדברים מחלחל גם אל הילדים שלנו.

אז מה בכל זאת הפתרון?

במקום להילחם באלימות ולנסות למגר אותה ב'כוח' עלינו להבין שהאלימות היא עובדה קיימת. האדם נולד עם יצרים ויצר האלימות הוא אחד מהיצרים הקשים שקיימים בתוכנו. האדם אמנם נבדל מבעלי החיים בכך שהתנהגותו מעורנת יותר. השימוש באלימות אינו השימוש העיקרי,

הרב ידידיה לביא | רב, יועץ ופוסק במכון

שגרת החיים ושמירת ההיריון

אנו נמצאים מספר ימים לפני עשרה כטבת - היום בו החל המצור על ירושלים, שהוא אחד הימים בו אנו צמים ומתאבלים על חורבן בית המקדש. המנהג למעשה הוא שמעוברות ומניקות אינן צמות בצום זה, אלא אוכלות כפי הנצרך להן:

”עוברות ומניקות מתענות בט' באב... אבל בג' צומות אחרים פטורים מלהתענות, ואף על פי כן ראוי שלא תאכלנה להתענג במאכל ובמשתה, אלא כדי קיום הולד” (שו"ע או"ח תקנ"ד, ה'. ועיין ערוך-השלחן שם ס"ק ז ושו"ת יחוה-דעת א', ל"ה).

זאת בשונה מתשעה באב ויום הכיפורים בהם ההוראה המקובלת בפוסקים, היא שכל עוד ההיריון תקין ואין כל בעיה רפואית - יש לצום (חשוב לציין שבכל מקרה בו מתעוררת שאלה - יש לשאול רב ולקבל הכרעה מעשית - עיין ציץ אליעזר י"ז, כ', אות ד', הליכות שלמה-מועדים עמ' פ'-פ"א ושו"ת תשובות והנהגות ב' רצ"ב).

הפטור מלצום בצומות הקלים והחובה לצום בצומות החמורים - מעמידים בפנינו את השילוב והאיזון המופלא שיצרו הפוסקים בין החובה המוחלטת לשמירה על ההיריון מתד, ובין החובה לשמור על החובה ההלכתית של הצום.

זמן ההיריון מציב בפנינו, פעמים רבות, צורך לשלב בין צדדים שונים נוספים. לעיתים בזמן ההיריון, הן ההיריון רגיל ולעיתים ההיריון מורכב יותר, עולה השאלה של האיזון בין חובת שמירת ההיריון והאיסור לגרום לחשש של פגיעה בו, ובין הצורך האמיתי להמשך את שגרת החיים של האישה ושל משפחתה.

יש שלמדו מדברי הרמב"ם (אישות כ"א, י"א), שלמרות שאסור לאדם להזיק לחברו, מ"מ, מעיקר הדין, רשאית האישה המעוברת להמשיך בשגרת חייה הכוללים את צרכיה הבסיסים, גם אם יש חשש שבעקיפין דבר זה ישפיע על ההיריון. אמנם, יש שחלקו וחייבו את האישה להימנע בזמן ההיריון מכל דבר שעלול להזיק לעובר, גם עם מדובר על פעולה שהיא צורך בסיסי עבור האישה (עיין ספר פוע"ה כרך שלישי, עמ' 43-38).

הדילמה כיצד לנהוג למעשה במקרים בהם יש צורך בזהירות יתירה בזמן ההיריון, לעיתים אינה פשוטה. לפעמים הצורך לשמירה על שגרת החיים של האישה עצמה, של משפחתה וילדיה הוא אמיתי ומשמעותי, וקשה לוותר עליו למשך חודשים רבים. יש לשקול בצורה נכונה - רפואית והלכתית, את השילוב בין הצרכים השונים.

לא פעם אנו במכון פוע"ה רואים את מסירות הנפש העצומה של נשים מעוברות, לשמירה על ההיריון, גם במקרים בהם הדבר דורש מהן וממשפחתן הקרבה גדולה.

הידיעה שכעת משקיעים רבות, אך בסיום חודשי השקעה רבה זו יזכו, בע"ה, ללידה בריאה ובמנה, וליילד בריא ב"ה - נותנת כוחות רבים לעבור תקופה זו.

מורה 'קשו' שאומר 'שקט'! בתקיפות, מעביר לילדים מסר אלים. גם הורה שדוחק בכנו לקבל ציון גבוה מעבר ליכולותיו, יתכן ונוהג באלימות סמויה ויוצר מתח וחרדה אצל הילד.

אלימות סמויה לעתים חמורה יותר מהאלימות הגלויה מכיוון שאנו אפילו לא מודעים למסר האלים שהועבר אלינו. לצערי אני נתקל במצבים מעין אלו פעמים רבות.

כל זמן שאנו מאפשרים 'אלימות סמויה' ומגנים את האלימות הגלויה לא ניגע בשורש הבעיה ולא נצליח לשנות את המצב. דווקא התייחסות ושינוי לאלימות הסמויה יגרום לכך שיהיו יותר רוגע ושלווה ואז האלימות הגלויה תדעך מעצמה.

3. להתמודד - אלים אותיות אילם. ילד מתנהג באלימות מכיוון שהוא לא מצליח לבטא את המצוקה שלו בדרך אחרת. אם המורה או המנהל רק צועקים עליו או מענישים אותו - הוא מבין שכפי שהוא אינו יודע להתמודד, אלא רק בדרך של אלימות, גם המבוגרים אינם יודעים להביע את הרגשות שלהם בדרך אחרת. באופן פרדוקסלי - עונש על אלימות יגרום לכך שהילד יבין שהאלימות היא הדרך היחידה להתמודד. במקום 'להעיף' את הילד נשאר אותו בפנימיה ונעזור לו וגם לנו להתמודד עם האלימות הקיימת. עצם השינוי שנחיל כאשר נפסיק 'להעיף' תלמיד על בעיית אלימות יגלה לתלמיד שישנה דרך אחרת להתמודדות.

ודאי חלק מכם זועקים: כיצד ילד שנהג באלימות ואולי פגע גם באחרים לא ייענש?!

שתי תשובות בדבר:

א. העונש הגדול ביותר עבור אדם שפגע באחרים הוא עצם האשמה שהוא חש בכך שילד אחר נפגע בגלל מעשה האלימות שלו.

ב. הילד שנהג באלימות אכן יקבל עונש, אך העונש יגיע מתוך מחשבה ורצון לעזור לילד לשנות את מעשיו. העונש לא יגיע מתוך תסכול או חלילה רצון 'לנקום' בילד על התנהגותו.

כמוכן, במצבים מסוימים נכון להרחיק או להשעות ילד שנהג באלימות, אך יש להקפיד שהעונש ייעשה כחלק מהליך חינוכי שאינו מעביר מסר אלים לילד.

4. עידון - גם את האלימות אפשר להפוך למשהו עדין.

בספר 'הדרך אל החלום' מסופר על דוד רובין, לוחם השייטת שניצב לפני משימה מאתגרת.

מפקד מהשב"כ שאל את דוד אם הוא מפקד מהמשימה. דוד ענה לו שהוא אכן מפקד מאוד! איש השב"כ ניסה לעודד אותו שיש בכוחו לעמוד במשימה, אך דוד הסביר לו: "אני מפקד לאבד את העדינות שבי".

אדם גיבור הוא אדם שיוודע שיש לו אפשרות להיות אלים, אך הוא מעדיף לא להשתמש בכוח הפיזי שלא לצורך, אלא בדרך נעימה.

גם בסרטי הדרמה והמתח ניתן לראות כי בדרך כלל 'גיבור' הסרט עדין ולא אלים. האיפוק בתגובה שלו מאפשר לו להיות הגיבור! דמויות אחרות בדרגה פחותה ממנו יקבלו את התפקיד ה'כבוי' להתנהג באלימות.

"איזהו גיבור? הכובש את יצרו". המילה כובש מצד אחד מלמדת על כוחניות כפי שמלך כובש מדינות, אך מצד שני היא מלמדת על עדינות כמו החיוך ה'כובש' של ילד קטן.

5. ניתוב הכוחות - בני נוער בגיל ההתבגרות מגלים את הכוח הפיזי הטמון בתוכם. לא פעם הנער עצמו מתרגש כאשר הוא מגלה את הכוחות הפיזיים שלו בתקופת הבגרות שהוא עצמו לא היה מודע אליהם קודם לכן.

כאשר מדובר על ילדים שחוו טראומה בילדות, סביר להניח כי הטראומה גרמה לכך שישנה אנרגיה רבה ש'כלואה' בגוף ומבקשת להשתחרר.

יש לאפשר ואף לעודד את הנערים להוציא כוחות אלו בדרכים חיוביות, אימון בחדר כושר, טיולים מאתגרים ואף תרומה לקהילה באמצעות עבודת כפיים.

השבוע משרד החינוך הודיע באופן פתאומי על 'יום למניעת אלימות'.

בעיית האלימות מורכבת מגורמים רבים ולא ניתן לפתור אותה באמצעות 'פלטטר' או התנהלות נקודתית כזו או אחרת.

עלינו לעשות שינוי עמוק ומשמעותי, לגעת בשורש הבעיה ולאפשר גישה אחרת ממה שהיה נהוג עד כה.

כפי שציניתי, במאמר זה הבאתי את עיקרי הדברים שיוכלו לשנות את הגישה שלנו כלפי האלימות, ואני מזמין את הצוותים החינוכיים לקחת את הנאמר כאן צעד אחד קדימה.

התוועדות
התוועדות

הרב שבתי סלבטיצקי, שליח חב"ד באנטוורפן

למה דווקא אני?!

המיליונר הזחוח פטפט על ספסל בשדה התעופה ולא דמיין שבעוד דקה תשתנה תפיסתו העצמית לבלי הכר < אם נמקם את הקדוש ברוך הוא במרכז הצלחותינו, זה יחליש אותנו או יעצים אותנו?!

אלכס בורשטיין היא יהודייה שעשתה חיל בתחום עבודתה וזכתה במדליה נחשבת שהוענקה לה במעמד רב רושם. כשעלתה על הבמה לקבל את המדליה, היא ביקשה לומר כמה מילים וכך אמרה:

"אני רוצה להעניק את המדליה הזו לסבתא שלי!"

כעבור כמה שניות היא המשיכה ואמרה: "בשואה, סבתא שלי עמדה יחד עם יהודים רבים אחרים מול בור, וכשהנאצים התחילו לירות היא הסתובבה ושאלה חייל שעמד בסמוך - 'מה יקרה אם אני פשוט אלך?' תשובתו הייתה - 'לי אין לב לירות בך, אבל מישוהו אחר בטח יירה'..."

"סבתא יצאה מהשורה והלכה. בזכות הצעד הזה אני פה והילדים שלי פה!". ואז היא פנתה לקהל שנכח במעמד הענקת המדליה וביקשה: "בבקשה מכם, צאו גם אתם מהשורה!"

כשאנחנו פוגשים רעיון עמוק ומשנה חשיבה, עלינו להיות עם נכונות "לצאת מהשורה", לשנות את המבט בו הורגלנו ולהפנים ולחיות בהתאם לאותו רעיון. את כל זה אמרתי כהקדמה לביאור משנה חיים של בעל התניא.

לאחר גאולתו של אדמו"ר הזקן ממאסרו, ביקש אדמו"ר הזקן להזהיר את החסידים לבל ייתנו לרגש השמחה שלהם להוביל להקנטתם של 'המתנגדים' לדרך החסידות ושלא יאגרת לכל מקהלות החסידים בה הפציר "לבלתי רום לבכם מאחיהם", וביקש שאדרכה, ישפילו רוחם ולכם "במידת אמת ליעקב".

באותה איגרת הקצרה במילותיה, אך העשירה והרחבה מני ים בתוכנה, מבאר אדמו"ר הזקן איך שדווקא החסד שעשה ה' אתו ועם החסידים, אמור להוביל אותם לרגש של ענווה וביטול לפני הקב"ה, ולא חלילה לגאווה.

על דברי יעקב אבינו "קטונתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך", אומר בעל התניא שיעקב עצמו חש קטן ושפל כתוצאה מן החסדים, וזאת שלא כמצופה, שדווקא יתגדל בעיני עצמו ככל שזכה ליותר ויותר

הצלחה ניסית. וכך הוא כותב באגרת:

"קטנתי מכל החסדים ומכל כו'. פירוש, שבכל חסד וחסד שהקדוש ב"ה עושה לאדם צריך להיות שפל רוח במאוד. כי חסד דרועא ימינא. וימינו תחבקני. שהיא בחינת קרבת אלוקים ממש ביתר שאת מלפנים. וכל הקרוב אל ה' ביתר שאת והגבה למעלה מעלה, צריך להיות יותר שפל רוח למטה מטה... כל שהוא קמיה יותר [כל שהוא לפניו יותר] - הוא יותר כלא ואין ואפס... מפני היות קטן יעקב במאד מאד בעיניו מחמת ריבוי החסדים."

בדבריו באגרת זו, מציב אדמו"ר הזקן כלל ואומר: ככל שאדם יותר קרוב לקב"ה ("כל שהוא קמיה יותר"), כך עליו להיות קטן יותר בעיני עצמו. אם ניקח, לדוגמה, נר קטן ונניח אותו במקום בו שוררים חושך ועלטה, הוא יפיץ סביבו אור בהיר ותהיה לו משמעות רבה, אך אם נבעיר מדורה גדולה בסמוך, כבר לא תהיה לו משמעות ואורו יתבטל אל מול אורה העצום של המדורה.

כך גם אם נעמוד על יד אדם שניתן לומר עליו כי "איננו חכם גדול ואיננו טיפש קטן", בוודאי נחוש חכמים יותר מבשעה שנעמוד על יד גאון עולם.

כשהקב"ה עושה חסד עם אדם, אומר אדמו"ר הזקן, הוא בעצם מאיר לו את פניו, "מחבקני" בימינו ומקרבו אליו. אם כן, התוצאה המתבקשת איננה תחושת גדלות וגאווה, אלא אדרבה, שפלות והתבטלות. החסד מקרב אותך אל הקב"ה ש"לגדולתו אין חקר", ואם כן אתה חש עד כמה אתה עצמך קטן!

אלא שהמוחש לא יוכחש ולרוב כשאנשים זוכים להצלחה שמיימית, היא לא מביאה אותם לקטנות ושפלות, אלא להיפך, הם נעשים גאים ובטוחים בעצמם ותחושתם היא ש"כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה".

בשביל שאדם יגיע לשפלותו של יעקב כתוצאה מחסדי המקום הוא צריך לקבלם ממקום של ענווה, המכירה בכך ששום דבר איננו מובן מאליו ושההצלחה איננה מחויבת המציאות, כי אם באה מברכת ה'. כשהאדם מכיר בכך, הוא אסיר תודה למקום על חסדיו עמו ורואה בהם "חסד חינוס". אצל אדם שכזה תתפתח הענווה ככל שהחסד יגדל וההרגשה שהקב"ה נותן הרבה מעבר למגיע לו, תוליד אצלו אהבה וביטול כלפי ה' המיטיב עמו כל כך.

אחד מבני משפחתי הוא שוחט. פעם אחת הוא טס לשחיטה בארגנטינה, ולאחריה הוא הגיע לשדה התעופה בשביל לחזור לביתו שבניו יורק. כדרכם של חב"דניקים, הוא חיפש אחר פנים יהודיות כדי לזכות יהודים בהנחת תפילין.

לפתע הוא ראה מישהו הדור בעל תווי פנים יהודיים ומיהר לגשת אליו ולהציע לו להניח תפילין. "אני רחוק מזה מאוד", אמר האיש. בן משפחתי ביקש לבדוק האם הוא איתן בסירובו ושאל: "אולי בכל זאת?" והאיש סירב בשנית.

הם התיישבו על ספסל אחד והתפתחה ביניהם שיחה. האיש בעל המראה ההדור החל מספר בגאווה בלתי מוסתרת על חייו ואמר שהוא בעל מפעל טקסטיל מצליח, עסקיו כולם פורחים ומשגשגים ו"ממש כל מה שרדיי נוגעות בו הופך לזהב".

משסיים, בן משפחתי פנה אליו ואמר: אם זה בסדר, אני רוצה לשאול אותך שאלה קצת אישית ובלתי מנומסת...

"בשמחה", השיב האיש הזוחל והבטוח בעצמו.

כמה תלמידים הייתם בכיתה בבית הספר? האיש נקב במספר וכן משפחתי המשיך ושאל: ובציונים על המבחנים, לאיזה שלישי לדעתך השתייכת; העליון, התחתון או האמצעי?

"אם אהיה אדיב עם עצמי", השיב האיש, "אני אומר לך שהייתי בתחתית של השלישי האמצעי..."

ובהתנהגות כיצד היית? תלמיד למופת, או מאלה שמאתגרים את המערכת?

"אוי, הייתי פרא אדם", השיב האיש בכנות מעוררת השתאות. "אגב, גם עם החברים לא ממש הסתדרתי".

ויש מישהו מחברין שהצליח כמון או אפילו קרוב אליך? המשיך והקשה בן משפחתי, והאיש השיב בהצטנעות מעושה: לא מה שאני יודע.

כעת הגיע בן משפחתי אל הנקודה ואמר: אני לא מבין; אמרת שבלימוד היית ממוצע ומטה, בהתנהגות היית מתחת לכל ביקורת, בחברה "לא היית אהוד" בלשון המעטה, אז איך זה

שדווקא אתה הצלחת כל כך? במה אתה יכול לתלות את זה? במה אתה עולה על חבריך?

שאלותיו הנוקבות של בן משפחתי גרמו לו להרהר בדבר וכעבור רגע או שניים, נפריך סכר דמעותיו ובהתרגשות הוא אמר לבן משפחתי: תניח לי תפילין!

קריאת שמע כמו שהוא קרא, סיפר בן משפחתי, לא רואים בכל יום...

עד אותו רגע הוא ראה בהצלחתו ובכל השפע לו זכה, סיבות לגאווה ולהתנשאות. "הנה, אני הצלחתי כל כך, ואתם מה?" אבל אז הכתה בו לפתע ההכרה שהצלחתו איננה שלו, אלא ניתנה לו מאת ה'. הוא חש באותו רגע אסיר תודה ובהנחת התפילין הוא כמו מצא פורקן לרגש אסירות התודה שבו. כעת החסדים היו סיבה לענווה ולאהבה לבוראו.

האמת היא שכל אדם שעניינים בראשו ומוח בקודקודו צריך להסתובב ברגש של ענווה ואסירות תודה לקב"ה בכל רגע ורגע, ולא רק בשעה שהוא רואה וחווה נס יוצא דופן. העולם על כל מה שיש בו, מערכות גופנו הפועלות באופן מפליא בתיאום מדויק וללא רגע הפוגה, נשימותינו, חושינו ולבבנו הפועם, כל אלה אינם מובנים מאליהם ואינם מושגים בזכותנו.

למראית עין ניתן לדמות שאצל אדם שכתוצאה מהצלחה נוצרת אצלו תחושת קטנות, שפלות והכרת הטוב כלפי הקב"ה, ישנה נחיתות לגבי אדם שזכה להצלחה דומה וקיבל ממנה ביטחון ותחושת "כוחי ועוצם ידי"... אך האמת היא הפוכה.

אדם המקבל את החסדים בענווה וחש שאיננו ראוי לכל הטוב שמושפע עליו מלמעלה, הוא אדם החש מחובר לקב"ה וזה מהווה עבורו מקור לעוצמה אין סופית. הוא יודע כי הוא נשען על הקב"ה, עצם הטוב והכל יכול, וממילא הוא בטוח במקום שלו. הוא יודע שכל מה שייגיע עליו, הוא טוב. ואם השפע אותו קיבל וההצלחה שהיא מנת חלקו צריכים להמשיך ולהיות אתו, שום כוח שבעולם לא ייקח אותם ממנו, שהרי מאחוריהם ניצב הקב"ה.

אדם כזה הוא גם נעים על הבריות כיוון שאיננו מתנשא עליהם, והוא מלא שמחה וגיל על מה שניתן לו. לא כן אדם החושב שכל מה שהשיג, השיג בדין בשל כישרונותיו המיוחדים וכן הלאה; אדם כזה מסתובב כטורס נפוח, התנהלותו משניאה אותו על הבריות וכל דבר שלא הולך כפי שהיה רוצה שילך, מערער את שלוותו ואת שמחת חייו. אם משהו נכשל הוא מתמלא בזעם על כל העולם. הוא בטוח שהכל מגיע לו, ולכן איננו מוכן לקבל מצב שהדברים לא מסתדרים בהתאם לרצונותיו ומאוויו.

בחווד סיוון תשע"ד, עם ישראל כולו התאחד בתפילה לשלום של שלושת הנערים גיל-עד מיכאל שער, יעקב נפתלי פרנקל ואיל יפרח, אשר נחטפו בידי בני עוולה ונרצחו עוד באותו לילה (כך יתברר מאוחר יותר) בידי מחבלים מתנועת החמאס.

כשלאמנית לב כולם נמצאו גופותיהם ונודע דבר היצחם, הם הובאו לקבורה ומשפחותיהם ישבו שבעה, ואבלם ויגונם עטפו את הכל. בדרך להופעה כלשהי, נכנס הזמר יונתן רזאל לבית משפחת פרנקל לנחמם ומאוחר יותר, באמצע הופעתו, הוא ביקש להגיד כמה מילים וסיפר כך: "בדרכי הנה נכנסתי לבית משפחת פרנקל שאיבדה את יעקב נפתלי הי"ד, ואימו הגיבורה - רחל, ראתה אותי בפינה, ניגשה אלי ואמרה לי: 'יונתן, אני לא יודעת אם אתה יודע, אבל כל מה שיש לנו לומר עכשיו זה 'קטונתי מכל החסדים ומכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך'. ככה היא אמרה לי", סיפר רזאל בהתרגשות רבה ובהתפעמות מתעצומות נפשה ואמונתה החזקה. "פחד פחדים", הוסיף רזאל; "היא באה להגיד לי שזה מה שיש להם לומר - 'קטונתי מכל החסדים ומכל האמת'".

יונתן רזאל הלחין את מילותיו של יעקב "קטונתי מכל החסדים", לאחר שבתו הקטנה החלימה מפציעה קשה בראשה. וכעת, בעודו על הבמה, ביקש להקדיש לרחל פרנקל את השיר.

התחושה של "קטונתי" אותה מלמד אותנו יעקב, בחיר האבות, היא כאמור מקור לא אכזב של כוח ותעצומות נפש בהתמודדות עם אתגרי החיים. ההבנה שאף אחד לא חייב לנו דבר ושדיש להודות על מה שיש. יהי רצון שנוכה לראות תמיד בחסדיו הגלויים של הקב"ה ושנדע להודות עליהם כראוי, מתוך אותה תחושת "קטונתי"!

נפשי בשאלתי

הרב יהושע שפירא, ראש ישיבת רמת גן

היכן יש בחיי תורה ערך של משפחה?

במובן האישי, רבותינו השקיעו פנים רבות בצד המשפחתי. בוודאי בימים טובים ושבתות, שהמשפחה סועדת ומסבה כולה יחד סביב ארוחת שולחן עם זמירות ודברי תורה, וזה הזמן הנפלא ביותר של התא המשפחתי. ויותר מזה, בליל הסדר, שהכתוב אומר "והגדת לבנך", נהגו ישראל להתכנס למשפחותיהם בלילה הזה ולספר את הולדתה של האומה ואת המעבר שלה מדור לדור על ידי קדושת המשפחה והבית היהודי.

כל זה מצטרף למצווה היקרה ששובצה לא רק בעשרת הדיברות אלא בלוח של המצוות שבין אדם למקום - מצוות כיבוד אב ואם, שהם ראשי הבית שכבודם הוא כבוד השכינה השורה בבית.

גם שמחת חתן וכלה היא מעלה עליונה, ואין לך בחיי האדם הפרטי שמחה גדולה מזו על פי ההלכה. ודווקא כשמתערער התא המשפחתי יש מקום בצורה מכובדת ובריאה לייקר את כבוד שמחת החתן והכלה ששם נבנה הבית היהודי.

אני מרגיש קנאה גדולה בכהנים, למה אני לא זכיתי לדרגה שלהם?

רבנו הרב צבי יהודה היה אומר בהקשר הזה ביטוי חשוב, "הבחנה איננה פירוד". הרגל מובחנת מהראש, היד מובחנת מהלב, אבל כולם איברים של איש אחד, שנשמה אחת מתגלה בכל חלקיו ודרגות איבריו. וכך גם הנשמה האלוקית של כנסת ישראל מתגלה בכל רבדי האומה, וכולם יחד כאיש אחד ולב אחד, עומדים לפני ה' בבית המקדש.

הכהנים נקראים על שם שליחותם, שהם שליחי ישראל לה', וכן שליחי ה' יתברך לישראל עמו, ולא בשם עצמם הם באים. ועל ידי הדבקות שלנו בכהנים והקידוש שלנו אותם אנחנו זוכים להנות ממעלתם האלוקית, כשם שכל ישראל זוכים במעלה המיוחדת של כניסה לפני ולפנים עם הכהן הגדול ביום הכיפורים. לא פירוד יש כאן כי אם הבחנת דרגות של גילוי אחדות אלוקית עליונה. וכך הוא בכל דרגות המציאות.

ובמיוחד בדורנו, שאין עבודת המקדש לעת עתה, כל אחד הרי הוא ככהן. לא רק בנרות החנוכה שזה עתה הדלקנו ככהנים בעבודתם, אלא מפני שכשאין קרבנות, אמירת פרשיות הקרבנות שקולה כנגד הקרבנות, וכמו שאומר הכתוב "ונשלמה פרים שפתינו".

כשאנשי ציבור מוערכים מתגלים כרמאים ומושחתים, איך אפשר להאמין עוד לאנשים?

אנשי ציבור כוחם גדול יותר מאנשים פרטיים, וכשם שכוחם גדול לטובה כך גם לרעה. אך בדרך כלל כוחם לטובה גדול יותר, מפני שעל פי יכולותיהם אם היו רוצים לעשות לביתם היו כנראה מרוויחים לעצמם יותר, ובדרך כלל העשייה הציבורית מניבה פחות פירות לאדם הפרטי מאשר עסקים פרטיים. עם זאת, אי אפשר להכחיש שהיא מביאה איתה מעמד וכבוד, וגם זה חלק מהחשבון.

אך עלינו לשמור על מחשבה צלולה שלא להיסחף אחרי מראה עיניים, שהרי אם מישהו שיקר והולך שולל, אין זה אומר שהוא משקר תמיד או שכולם משקרים, ובוודאי שלא כולם משקרים תמיד. לכן יחד עם הפיקחות להיזהר ממי שאינו הגון וישר, יש גם להתבונן ולראות כמה אמת, כנות ויושר נמצאים בבני האדם הסובבים אותנו מכל עבר.

קרוב אליך

ת.ד. 52589 רמת גן < עורך: אהרוני ברנשטיין > העלון טעון גניזה
לתגובות ויצירת קשר 052-4061065 • info@qarov.org • קרוב אליך • לפרטים: 052-525-4051

עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסידות

חוקים
101

מהו המספר הראשוני האי-זוגי הראשון, שאינו לו מספר ראשוני תאום?

16:30

12.21

יום פתוח

« פתרת? מקומך איתנו »

<p>תואר שני</p> <ul style="list-style-type: none"> - הנדסת תקשורת מחשבים M.Sc. - כריית מידע M.Sc. DATA MINING - פיזיקה יישומית / הנדסת אלקטרוניקה M.Sc. - סינוד M.S.N. + Nurse Practitioner - סינוד M.S.N. 	<p>הפקולטה לניהול B.A.</p> <ul style="list-style-type: none"> - חשבונאות ומערכות מידע - מנהל עסקים 	<p>הפקולטה למדעי החיים והבריאות</p> <ul style="list-style-type: none"> - סינוד B.S.N. - ביואינפורמטיקה B.Sc. - רוקחות B.Sc. Pharm - בשינוף האוניברסיטה העברית 	<p>הפקולטה להנדסה ומדעי המחשב B.Sc.</p> <ul style="list-style-type: none"> - פיזיקה שיקופית / הנדסת אלקטרוניקה-אופטיקה - הנדסת חשמל ואלקטרוניקה - הנדסת תוכנה - הנדסת מערכות תקשורת - הנדסת תעשייה וניהול - מדעי המחשב
--	---	--	---

שכר לימוד אוניברסיטאי | שנה ראשונה חינם לבוגרי צבא ושירות לאום | בכסף לנהלי המרכז האקדמי לב

- International Program:
Computer Science
Business Administration
- מערך
מלגות
רחב
- אחוז
השמה
גבוה
- רמת
לימודים
גבוהה
- ימי לימוד
מרוכזים
- מבון
תל או
מסימטרי
- מסלול
בית מדרש/מדרשה
בראשות
הרב יצחק צבי יוסון

| www.jct.ac.il | *3239
 המפגש נ" | רח' בית הדמוס 7, גבעת שאול, ירושלים | 054-393233
 המפגש נב | רח' הועד הלאומי 21, גבעת מרדכי, ירושלים | 054-3232080

הרשמת התואר מתבצעת באמצעות המערכת